

Ce naiba
am venit să fac
pe acest
Pământ?

Să mă desăvârșesc!

Ghiș

CUPRINS

PROLOG	5
INTRODUCERE	7
ÎNTREBARE CLARĂ, RĂSPUNS CLAR!	13
«MARELE PORTRET»	19
O HARTĂ RUTIERĂ	21
BELLĂ, OAIĂ ALBĂ	26
REBELĂ, OAIĂ NEAGRĂ	28
ALBĂ SAU NEAGRĂ, ESTE O OAIĂ	30
RENA, IAPĂ SUVERANĂ	40
REALIZĂ, IAPĂ ÎNARIPATĂ	44
CU SAU FĂRĂ ARIPI, ESTE O IAPĂ	46
TRANSFORMAREA	54
CHEILE PARADISULUI	73
ȘCOALA VIETȚII	74
ÎNCARNAREA	76
CONȘTIENȚA	80
PRINCIPIUL FEMININ	89
SENSUL VIETȚII	107
NICI BINE, NICI RĂU, TOTUL ESTE DIVIN	112
GÂNDIREA CREEAZĂ	119
UMANITATEA	134
MANUAL DE UTILIZARE	139
DIVINITATEA MEA COTIDIANĂ	141
LEGEA: JUSTIȚIA ȘI JUSTEȚEA	142
POLITICA	156
ECONOMIA ȘI FINANȚELE	173
INDUSTRIA ȘI COMERȚUL	188
RELIGIA, SPIRITUALITATEA ȘI DIVINITATEA	203
FAMILIA	212
SOCIETATEA	236
EPILOG: Capra Doamnei Segvin	250
BIBLIOGRAFIE	253
INDEX	257

PROLOG

„Îmi amintesc... *daaar* vitaseam.”

Era odată o iapă înaripată,
Care încarna creativitatea și spiritualitatea.
Lejeră ca vântul, liberă ca aerul,
Se deplasa cu viteza fulgerului.
Deoarece era nelimitată,
Se numea ETERNITATEA.

Într-o zi, omul a organizat societatea,
A stabilit ordinea și a făcut legile.
I-a interzis iepei înaripate
Să fugă și să zboare în același timp:
Iapa înaripată și-a văzut aripile atrofiate.
I-a interzis să galopeze peste tot cu bucurie:
Iapa înaripată și-a văzut picioarele micșorate.
I-a interzis să mai muncească pentru sine:
Iapa înaripată și-a văzut pielea transformată în lână
Pentru profitul autorităților.

Iapa înaripată devenise oaie,
O oaie neagră
Care acceptase să schimbe
Lâna pentru securitate.
Nu întârzia să vadă
Că lâna se multiplica
Iar hrana se diminua.
Și-n învălmășeală, oaia neagră mergea
Spre Mama Natură care-i reamintea:

„Amintește-ți!
Că altădată
Erai o iapă înaripată
Autonomă și hotărâtă.”

Oaia neagră răspundea:
„Îmi amintesc.”

Oaia neagră reveni la stână
Și spuse oilor reunite:

„Este prea mult
Să permitem
Ca lâna de pe spate
Să fie tăiată!
Trebuie să ne emancipăm!”

Oaia neagră porni să străbată
Lumea întreagă, oferindu-și lâna.
Mersese atât de mult
Încât picioarele i se alungiră.
Sări atât de departe
Încât aripile îi crescură.
Oaia redevenise iapă înaripată.
Poetii își regăsiră inspirația,
Și oile, creația.

**Adio securitate.
Trăiască SUVERANITATEA!**

Vorbesc la Feminin, Tutviesc, Creez ...

Pentru a mă adresa ție, cititorule, am ales :

- Să-mi schimb numele. Am reluat ortografia originală a prenumelui meu din dorința de autenticitate.

Am introdus numele mamei mele, Saint-Pierre, ca dovadă a integrării principiului meu feminin.

- Să vorbesc în numele meu, mai degrabă decât să utilizez pronumele noi sau voi. Este vorba despre experiența mea personală pe care o împărtășesc aici, precum și despre viziunea mea asupra lucrurilor.
- Să restabilesc ordinea divină în gramatică: femininul este prioritar față de masculin. Te invit să nu te mai identifici cu un gen limitat sexului tău și să realizezi că ești totul, feminin și masculin în același timp.
- Să dărâm zidul ierarhic de politete care ne separă și să te tutviesc. Toți suntem de natură divină, identici în esență și egali.
- Să creez cuvinte noi, precum:

Sufletoasă : adjectiv ce descrie iubirea care provine din suflet, din inimă, din interior, în opoziție cu iubirea care provine din exterior;

Personocrație : sistem politic care recunoaște puterea persoanei;

Matrimoniu (patrimoniu), **matrie** (patrie), **srăție** (frăție) : cuvinte rezultate din feminizarea cuvintelor existente;

Egoliat : personajul meu de supraviețuire, caricatura egoului meu colosal;

Guvernul&mintă : cuvânt ce vorbește de la sine.

INTRO

Șapte an

După șapte
din nou în față
care mă oprișc

Este poveș
o oare fiindcă
păstorului pen
păstorul o exp
în final. Atunci
cu puteri nelim
acționeze în co
care-i oferea și
lată povest

Suntem în
noastre paraliz
continuu. Deoa
ne uzăm și ap
Totuși, ca ia

A sosit tim
suntem cu ade

O altă pe

Chiar dacă
nu mai sunt ac
în felul nostru,
nivelul de co

Acești ulti
personală și de
mea cotidiană.
carte.

INTRODUCERE

Șapte ani mai târziu

După șapte ani de la apariția cărții *Mafia Medicală*¹, mă aflu din nou în fața tastaturii. Îmi reiau munca și continui din punctul în care mă opriseam, epilogul cu fabula intitulată:

"Îmi amintesc... daaar vițasem".

Este povestea unei iepe înaripate care se comporta precum o oaie fiindcă uitase cine era ea cu adevărat. O oaie supusă păstorului pentru a-i obține protecția. Într-o zi, va realiza că păstorul o exploatează la maxim și că va sfârși mâncată de acesta în final. Atunci va cere sfatul Mamei Natură care-i va aminti faptul că a fost, o iapă înaripată, cu puteri nelimitate. Iapa noastră își va reaminti astfel de adevărata sa natură și va decide să acționeze în consecință. De acum înainte, își va înfrânge toate limitele, va abandona turma care-i oferea securitate pentru a-și regăsi libertatea!

Îată povestea mea. Îată povestea ta. Îată povestea noastră.

Suntem însetați de libertate, fiind închiși în credințele noastre înguste și în fricile noastre paralizante. Ori, liberatea și limitele nu fac o căsătorie bună. Dimpotrivă, fac război continuu. Deoarece le avem pe amândouă, suntem teatrul unui duel permanent. Și suferim, ne uzăm și apoi murim.

Totuși, ca iapă înaripată, noi suntem nelimitați și nemuritori.

Daaar, precum oaia, noi am uitat cine am fost.

A sosit timpul să ne trezim la adevărata noastră natură, să devenim conștienți de ceea ce suntem cu adevărat: ființe divine, atât și nimic mai mult!

O altă persoană

Chiar dacă continui cartea exact din punctul în care mă opriseam, sunt șapte ani de atunci, nu mai sunt aceeași persoană, nici pe departe. Ca și tine de altfel. Amândoi ne-am dezvoltat în felul nostru, fiecare la nivelul lui. Nu mai vedem lucrurile în același mod. **Am schimbat nivelul de conștiență.**

Acești ultimi ani mi-au permis să integrez mai profund în mine noțiunile de suveranitate personală și de divinitate interioară pe care le-am propus în *Mafia Medicală*. Le aplic în viața mea cotidiană. Drumul parcurs de această experiență îl voi împărtăși cu tine în această nouă carte.

Șapte ani de integrare

Mi-am petrecut ultimii șapte ani integrând SUVERANITATEA mea INDIVIDUALĂ.

În primul an am fost ocupată în mare parte cu procesul care mi-a fost intentat de Colegiul Medicilor (Ordinul Medicilor), imediat după apariția cărții *Mafia Medicală*. Acest proces nu a fost o surpriză pentru mine, dimpotrivă. Nu poți contrazice Ordinul fără să suporti represalii. A fost un proces simulat. Toți actorii cunoșteau sfârșitul – verdict de culpabilitate – înainte ca procesul să înceapă. M-am prezentat fără avocat. Am trăit toate felurile de emoții. Am râs, am plâns, am fost neliniștită, îngrijorată, indiferentă, am improvizat, m-am simțit înșelată, m-am declarat medic liber apoi, am plecat... Ce experiență bogată!²

În următorii patru ani, am susținut conferințe și am organizat ateliere în America și în Europa. Mi-a plăcut mult să fac acest lucru. Ideea de suveranitate individuală a plăcut și a entuziasmat pe toată lumea. A fost o mare bucurie pentru mine să-mi împărtășesc gândurile atât scepticilor cât și persoanelor credincioase. Păstrez o mare afecțiune tuturor celor care și-au manifestat entuziasmul fără ezitare. Ei m-au susținut pentru a merge înainte într-o perioadă când m-am simțit foarte singură. Mulțumesc!

Am întâlnit de asemenea ființe minunate de la care am învățat mult. Am pătruns în lumea conspirației, aflând originile marilor familii care conduc lumea, cu David Icke.^{3,14,15} Am înțeles modul de funcționare al supraviețuirii animale cu Noua Medicină Germanică a lui Ryke Geerd Hamer.^{4,6} Grație lui Drunvalo Melchizedek⁵, am descoperit geometria sfântă. Cu Eldon Warman, am înțeles manipulările legale cu privire la impozitul pe venit care fac din ființele umane sclavi. Împreună cu Jasmuheen⁷ am realizat că nevoia de a bea și de a mânca pentru a trăi nu este decât o credință de supraviețuire și că mă pot hrăni numai cu prana – energia vitală. Cu ajutorul lui Valiant, am descoperit că Pământul este gol.^{8,9,10,11} Doi autori, Clotilde Bersone¹² și David Yallup¹³, m-au făcut să realizez că nu există nici bine și nici rău, că totul este experiență divină.

Fac ucenicia suveranității mele individuale. Trecerea de la o conștiință de rebelă la cea de suverană a cunoscut câteva salturi bruște, însă niciodată nu m-a cuprins îndoiala. Am trăit falimentul personal, mi-am închis definitiv contul bancar, am încetat să mai plătesc impozitul pe venit. M-am despărțit de toate cărțile mele de „plastic”: asigurare de boală, asigurare socială, permis de conducere, cărți de credit. Am refuzat „în mod conștient” să mai plătesc amenzi, am apărut în fața instanței, am făcut închisoare, și de asemenea munci comunitare, ca zugrav...

Cea mai mare vindecare pe care am realizat-o, cred, a fost moartea rolului meu de salvator. Vroiam să salvez lumea. Imaginați-vă dezamăgirea mea atunci când am realizat faptul că fiecare persoană are puterea să se salveze pe sine însăși și că eu nu mă pot salva decât pe mine însămi. După ce am abandonat acest rol, am fost gata să redactez această nouă carte.

O continuu

Continui d

- coșmarul d

supunere col
de oaie

Este vorba
sănătate a per
explicat în Mai
poate aduce să
Dacă mă gând
mesajul nu a a

În consecin
– au fost de aș
INDIVIDUALĂ
Oamenii s-au c
paradisul teres

*Mafia me
Pământ? Abor
pe toate. Și to
explicația cu p*

De această
nelimitate de
de transforma
a evita suferin

Vei avea i
a-ți ușura călă
sau vrei să ge

O continuare

Continui din punctul în care am lăsat *Mafia Medicală*. Amintește-ți :

• coșmarul de ieri

supunere colectivă
de **oaie**

• realitatea de astăzi

suveranitate individuală
de **iapă suverană**

• visul de mâine

solidaritate universală
de **iapă înaripată**

Este vorba despre diferitele niveluri de conștiință umană care determină starea de sănătate a persoanei, a sistemelor și a întregii societăți. Este ceea ce am demonstrat și explicat în *Mafia Medicală*, concluzionând că numai o schimbare de conștiință individuală poate aduce sănătatea unei persoane, în primul rând, și a sistemului de sănătate, pe urmă. Dacă mă gândesc la deteriorarea fulgerătoare a acestuia din urmă, ajung la concluzia că mesajul nu a ajuns... sau nu a fost înțeles.

În consecință, reacțiile create de această carte – foarte favorabile sau foarte nefavorabile – au fost de așa natură încât au împrăștiat interesul pentru concluzia finală: **SUVERANITATEA INDIVIDUALĂ** care conduce la sănătatea nelimitată pentru sine însăși și pentru societate. Oamenii s-au oprit la știrile rele: infernul în care trăim. Nu au fost atenți la veștile bune: paradisul terestru pe care suntem pe punctul de a-l crea.

Mafia medicală tratează sistemul medical în particular. *Ce naiba am venit să fac pe acest Pământ?* Abordează toate sistemele. Ele sunt identice. Odată ce înțeleg un sistem, le înțeleg pe toate. Și toate cunoștințele – dobândite din *Mafia Medicală* – se aplică. Deci, nu voi relua explicația cu privire la modul de funcționare al sistemelor.

De această dată, insist mai mult asupra adevăratei noastre naturi divine, asupra creației nelimitate de care suntem capabili și asupra mijloacelor de realizare. Îți indic diferitele etape de transformare a conștiinței. Îți împărtășesc experiența mea, arătându-ți scurtăturile, pentru a evita suferința, pe care le-am întâlnit pe drumul vieții.

Vei avea în mâini o hartă rutieră, „*MARELE PORTRET*”, și un manual de utilizare pentru a-ți ușura călătoria pe Pământ. Va rămâne să decizi dacă dorești să continui programul altora sau vrei să gestionezi tu însăși experiența ta terestră.

Câteva precizări

De-a lungul anilor am strâns cărți și articole pentru a le cita ca referință. Ori, acum câteva luni, am visat că am renunțat la toate cărțile, articolele, notele, referințele etc., și m-am simțit foarte ușurată. Conștientă de faptul că nu mai doresc să continui să duc această povară, am luat decizia să ofer numai câteva referințe în această carte.

În orice caz, cunoașterea se află în interiorul tău. Ceea ce vezi, auzi sau citești nu face decât să intre în rezonanță cu tine. Răspunsul se află acolo. Cum se face că singurul comentariu pe care l-am primit pe marginea miilor de exemplare cu privire la subiectul *Mafia Medicală* a fost: «Mulțumesc că ai spus cu voce tare ceea ce eu am simțit dintotdeauna». Te invit să-ți deschizi spiritul, să ascuți cu atenție și apoi să permiți clarificarea lucrurilor; după aceea reține numai ceea ce vorbești: este vorba despre adevărul tău. Nu arunca bebelușul odată cu apa de baie. Cea mai mare parte a exemplelor date de mine provin din mediul meu înconjurător. Nu-ți fă griji, exact aceleași lucruri se întâmplă la nivelul întregii planete. Schimbă numele și locurile și vei vedea că exemplul se transpune perfect în mediul tău înconjurător.

Creez Diezeea

De-a lungul anilor, am crezut în existența unui **Dumnezeu exterior**. Un bărbat atotputernic care creează, pedepsind răul și recompensând binele. Îi eram supusă. Apoi, într-o zi, m-am revoltat împotriva autorității reprezentanților săi de pe Pământ, împotriva religiei, refuzând să mă mai supun în fața lor și în fața lui. Însă nu am renunțat să caut absolutul, nelimitatul, atotputernicia, iubirea infinită, divinul.

Și am sfârșit prin a le găsi în mine. Am devenit conștientă că **divinitatea este interioară**. Se află în tot și în toate. Am realizat că fiecare persoană este divină. M-am recunoscut. Mi-am reamintit cine sunt cu adevărat, o entitate divină creatoare nelimitată. Mă numesc **Diezeea**. Dacă acest nume îți place, folosește-l. Dacă nu, creează altul.

Divinitatea este starea de conștientă de a fi spiritul UNic care creează TOT.

(Când există mai multe spirite, se vorbește despre zei și despre zeițe)

Dacă spiritul se află ÎN AFARA fiecărei persoane și fiecărui lucru, SPIRITUL EXTERIOR este numit CREATOR și este superior creaturii sale, materia. **Creator și creatură** sunt două entități diferite și separate. Numai spiritul este divin. Poartă numele de Dumnezeu, Allah, Iehova, Krishna, sau... Este divinitatea exterioară iluzorie.

Dacă spiritul se află ÎN INTERIORUL fiecărei persoane și fiecărui lucru, SPIRITUL INTERIOR se numește CREATOARE. Și este una cu creația sa, materia.

Creatoare și creație sunt două entități identice și nedivizate.

Spiritul și materia sunt amândouă divine. Numele lor este Diezeea. Este divinitatea interioară reală.

A sosit t

• **Timpul** inimii, ai conștientizat că îți alterești viața divină ce ești să dansezi de iubire codepe a cânta iubire puterile libert

• **Timpul** care vei afla că ești ființă divină infernul fricii.

• **Timpul** al debutului unde credințele noastre trebuie să mă este inevitabil ești tot, tu știi

• **Timpul** să mai credem punem sub se războiul»; să :

A sosit tir Fără frică, fără face loc păcii,

• **Timpul** la animalitate renaște sub de moment. Este refuza îți apar

Decizia 1 fiecare zi. I- condusă de e ceea ce mi s să încerci ac

A sosit timpul să te trezești!

• **Timpul să te trezești din somn**, din iluzia în care te scalzi. Timpul să deschizi ochii inimii, ai conștienței, și să vezi realitatea ascunsă în spatele voalului de aparență exterioară care îți alterează viziunea. Timpul să devii conștient/conștientă și să acționezi precum o ființă divină ce ești. Timpul să celebrezi viața și nu moartea. Timpul să anunți veștile bune. Timpul să dansezi de bucurie și nu să muncești în suferință. Timpul să abandonezi melodiile tale de iubire codependentă și suferindă – cu cât îți face mai rău, cu atât este mai frumoasă! – pentru a cânta iubirea de sine. Timpul să te bucuri de sfârșitul suferinței umane și să strigi din toate puterile libertatea și măreția umanității!

• **Timpul să pui deoparte «judecata de apoi»** pe care religiile ne-au anunțat-o. În care vei afla dacă te duci în rai sau în infern... Ceea ce religiile nu ți-au spus este faptul că ești ființă divină și că tu ești cea care alege, fie să sari în paradisul iubirii, fie să te înfunzi în infernul fricii.

• **Timpul sfârșitului lumii**, de supraviețuire, hrănită de frica morții inevitabile. Și cel al debutului unei lumi de viață hrănită cu iubire și nemurire. Sfârșitul atașamentului față de credințele noastre milenare care ne țin în temniță și fac din noi sclavi. Ca aceea care spune că trebuie să mănânci și să bei pentru a trăi. Este la fel de falsă ca aceea care spune că moartea este inevitabilă. Tu ești o ființă divină, nemuritoare, cu o sănătate perfectă, atotputernică. Tu ești tot, tu știi tot, tu poți tot, tu ești pretutindeni.

• **Timpul să schimbi radical direcția**, de la nonsens spre un sens bun. Să sfârșim să mai credem că forța și constrângerea conduc ordinea; să sfârșim să mai repetăm, fără să punem sub semnul întrebării, expresii precum «forțele păcii» sau «dacă vrei pacea, pregătește războiul»; să sfârșim de asemenea să mai finanțăm războiul dacă dorim pacea.

A sosit timpul să realizez că eu nu am nevoie de protecție decât în cazul în care mi-e frică. Fără frică, fără protecție, fără legi, fără tribunal, fără închisoare, fără arme... Atunci vom putea face loc păcii, iubirii și bogăției nelimitate pentru toți. Iată adevăratul nostru destin!

• **Timpul celui mai mare salt de conștientă al umanității**, cel al trecerii de la animalitate la divinitate. Ființa umană este pe cale să moară sub domnia fricii pentru a renaște sub domnia iubirii. Bucură-te și mulțumește-ți pentru faptul că te-ai reîncarnat în acest moment. Este cel mai frumos cadou pe care ți-l puteai face. Alegerea de a accepta sau de a refuza îți aparține. Tu decizi!

Decizia mea de «a trăi cu orice preț» a fost luată acum câțiva ani. O reiau în fiecare zi. I-am dat mână liberă sufletului meu pentru a guverna viața mea și mă las condusă de el. Nu mai am nevoie să înțeleg, să mă lupt sau să rezist. Trăiesc și accept ceea ce mi se întâmplă. Te asigur că viața este simplă și ușoară. Este divină! Te invit să încerci această experiență.

ÎNTREBARE CLARĂ, RĂSPUNS CLAR!

?

Ce am venit să fac pe acest Pământ?

}

Să mă desăvârșesc!

Voi realiza acest lucru în două etape:

prima etapă: **îmi reamintesc cine sunt.**

a 2-a etapă: **mă manifest în materie.**

În primul rând: Îmi reamintesc cine sunt

Sunt o entitate divină, Diezeea. Noi toți suntem. ~~Daar~~ am uitat.

Trăiesc în iluzia că sunt o ființă inferioară unui Dumnezeu aflat în exteriorul meu, în iluzia că sunt o ființă limitată, vulnerabilă, muritoare... de unde cercetarea mea în exterior pentru a găsi siguranță, protecție, asigurare, garanție... de fericire, pace, bunăstare, belșug, iubire... cercetare pe care o plătesc foarte scump și care nu mă satisface deloc. Supraviețuiesc într-o lume a războiului unde domnește frica. Îmi este suficient deci să-mi reamintesc cine sunt, pentru a-mi regăsi adevărata mea natură divină.

În al doilea rând: Mă manifest în materie

Spiritul nu poate exista decât în cazul în care se manifestă concret în materie.

Pentru a realiza divinitatea mea, mă comport precum o ființă divină în toate GÂNDURILE mele, CUVINTELE mele, ACȚIUNILE mele în viața cotidiană.

Este ceea ce se numește spiritualizarea materiei.

Și astfel divinizez corpul meu.

Nu ieșind din corpul meu și evadând în nori trandafirii.

Nu negând și fugind din calea fricilor.

Nu, dimpotrivă.

Numesc și mă confrunt cu fricile mele.

Toate fricile care intoxica gândurile mele, cuvintele mele, acțiunile mele.

Unele după altele, le identific, le accept, le transform.

Nu le declar război. Nu. Mă împac cu ele.

Mama mea a petrecut numeroase nopți albe privind pe fereastră și întrebându-se „Care este sensul existenței pe Pământ?” Când i-am răspuns la această întrebare, nu a putut accepta răspunsul oferit de mine. A refuzat să recunoască că ea este: Diezeea. Era prea mult pentru ea... credea ea. A acceptat, cu rigurozitate, ideea de a fi o parte sau un fragment din Diezeea, dar nu Diezeea în întregime.

Constat că această reticență este foarte răspândită.

A realiza divinitatea interioară, nu este prea mult pentru ceea ce ești. ~~Daar~~ este o provocare. Vrei să încerci? Eu, întotdeauna caut provocările. Și aceasta este cea mai mare dintre ele.

De-a lungul anilor, am căutat absolutul în materie. În ciuda unei doze bune de îndrăzneală, de curaj și tenacitate, nu am reușit. Am revenit acasă și am găsit suveranitatea, în interiorul meu. Am înțeles că absolutul, supremul, divinul... se află în interiorul și nu în exteriorul meu.

Atunci a început călătoria mea în sensul opus, cel al spiritului. Practic, învăț, mă comport precum Diezeea în toate gândurile, cuvintele și acțiunile mele zilnice. Nu este prea ușor... însă este amuzant! Cu cât mor pentru supraviețuire, cu atât trăiesc. Cu cât utilizez mai puțin instrumentele mele de supraviețuire – pentru care mi-au trebuit atâția ani să le obțin – cu atât mă simt mai bine. **Îmi place jocul de-a divinitatea!**

Ființa umană are posibilitatea să aleagă

Umanul se situează între două regnuri: animalul și divinul.

Se distinge de animal prin capacitatea sa de a alege.

ANIMAL + ALEGERE = UMAN + CONȘTIENȚĂ = DIVIN

Aleg să mă comport (gândesc, vorbesc, acționez) din iubire sau din frică.

Conștientă de natura mea divină sau inconștientă.

Este ceea ce se numește liberul arbitru.

regnul animal	Umanul	regnul divin
condiționat de	alege	guvern timer de
frică	între	iubire

Am șters

Am devenit c
îmi neg divi
animală. I

FIINȚA

Poate l

Poate de

În fața
Să facă
sau să r

Acțiune:
co
război
pace în
Totul a
pentru

Pace
armo

Diez
Cr
Umanul

Sau să fi
să cre

Am șters definitiv din vocabularul meu expresia:

„nu am de ales”.

Am devenit conștientă că spunând acest lucru, îmi neg divinitatea și mă limitez la opțiunea animală. Dimpotrivă, îmi spun mereu că

„eu pot alege”.

OPȚIUNE ANIMALĂ	A L E G E R E	OPȚIUNE DIVINĂ
a supraviețui precum un robot programat de frica de moarte...		A trăi precum o creatoare nelimitată hrănită cu iubirea vieții...
FIINȚĂ MURITOARE		FIINȚĂ NEMURITOARE

FIINȚA UMANĂ poate alege.

Poate fi conștientă de natura sa divină.

Poate depăși programul instinctiv de supraviețuire.

În fața pericolului, poate alege:

Să facă război – precum animalul sau să rămână în pace – precum divinul.

Acțiunea sa în exterior va reflecta condiția sa interioară:

război interior, război exterior;
pace interioară, pace exterioară.

Totul apare mai întâi în interior pentru a se manifesta apoi în exterior.

Pacea interioară înseamnă armonia cu natura sa divină.

În fața pericolului,

Diezea simte frica? – Nu.

Creează război? – Nu.

Umanul poate alege să se comporte astfel.

Sau să fie în dezacord cu natura sa divină,
să creeze război interior, apoi exterior.

• •

ANIMALUL nu poate alege.

El este inconștient de natura sa divină.

Este în întregime condiționat de instinctul său de supraviețuire. În fața fricii, nu-i rămâne decât să reacționeze:

să atace sau să fugă pentru a evita moartea.

Atacă sau se apără în mod automat conform reacției de supraviețuire programată în creierul său biologic.

•

FIINȚA DIVINĂ a ales.

Ea acționează în armonie cu divinitatea sa.

Gândește, vorbește, acționează precum Diezea.

Este în pace cu sine însăși;

În pace cu interiorul și cu exteriorul.

Este 100% iubire și 0% frică.

Știe că aceasta din urmă nu există;

Singura realitate, este iubirea.

Este în pace cu cel care a creat-o, cu cel care o creează și cu cel care o va crea.

Este viața și este în armonie cu ea.

• • •

Diezeea este vibrație

Creează totul după chipul și asemănarea sa.
Este creatoare și creație în același timp.

Vibrația creatoarei este invizibilă.
Vibrația creației este vizibilă.

O vibrație se caracterizează printr-o lungime de undă care-i determină frecvența.
De exemplu, definim posturile de radioemisie în funcție de unde și frecvențele lor:
unde scurte, frecvențe modulate, etc...

	
- cu cât UNDELE sunt mai distanțate, - lente, - cu atât frecvența este mai joasă, - cu atât nivelul vibratoriu este mai jos, - cu atât energia este mai densă, greoaie, - cu atât ea este mai vizibilă, - MATERIE	- cu cât UNDELE sunt mai apropiate, - rapide, - cu atât frecvența este mai înaltă, - cu atât nivelul vibratoriu este mai înalt, - cu atât energia este mai subtilă, lejeră, - cu atât ea este mai invizibilă, - SPIRIT

Diezeea este tot

Vibrația creatoare este cea mai subtilă iar frecvența sa, cea mai elevată.
Ea este spiritul invizibil care se află în tot și în toate.

Pentru a se încarna într-un corp uman, spiritul invizibil

- coboară nivelul său vibratoriu... și apare sufletul invizibil,
- coboară nivelul său vibratoriu... și apare corpul invizibil: spiritual, mental, emoțional.
- coboară nivelul său vibratoriu... și apare corpul vizibil: fizic.

**Că este spirit sau materie, suflet sau corp, invizibil sau vizibil,
Diezeea rămâne întotdeauna Diezeea.**

Se împu

1. Diezeea cr
Nu e
Totu

2. Diezeea po
Poat
Deci,

3. Diezeea cr
Totu
Daa:
Mă c
Mă c
Îmi c
după

4. Este suficie
Să de
Să re
După

De la un

Paradisul
nelimitată! Di
certitudinea c
Adam și E
În el au trăit.
Eva au comis
binelui și răuli
condamnat să
și urmașii lor :
salvatorul cari
Toată această
mult sens pen
Adam și Eva e
a crește în cor
individualitate
conștientă că
mai repede ve

Se impun patru concluzii

1. Diezeea creatoare și Diezeea creație sunt **o singură și aceeași entitate divină**.

Nu există separare între cele două, deci nici ierarhie.

Totul este divin. Totul este perfect. Eu sunt divină.

2. Diezeea poate ridica sau poate coborî, după dorință, nivelul său vibratoriu.

Poate trece de la invizibil la vizibil, și invers.

Deci, poate materializa și dematerializa, după dorință, corpul meu.

3. Diezeea creează **după chipul și asemănarea sa**.

Totul este creat în aceeași manieră, inclusiv eu, ființa umană.

Daar eu am uitat cine eram.

Mă consider o biată păcătoasă viciată de un păcat original.

Mă cred sortită suferinței și morții.

Îmi creez o lume suferindă și mortală,

după chipul și asemănarea gândurilor pe care mi le fac chiar eu.

4. Este suficient **să ies din lumea iluziei** în care mă aflu.

Să devin conștientă de natura mea adevărată – divinul.

Să recreez paradisul terestru,

După chipul și asemănarea mea.

De la un paradis la altul

Paradisul terestru, fericirea, bucuria, egalitatea, belșugul, sănătatea, pacea, iubirea nelimitată! Dintotdeauna, le-am visat. Și nu sunt singura. Undeva, în adâncul inimii mele, am certitudinea că paradisul există. Cum să-l regăsesc?

Adam și Eva au cunoscut, paradisul terestru, cel puțin așa ni s-a spus. În el au trăit. Ce s-a întâmplat de noi nu mai avem acces la el. – Adam și Eva au comis un păcat, au mâncat din fructul interzis al pomului cunoașterii binelui și răului. Dumnezeu i-a pedepsit, i-a gonit din paradisul terestru și i-a condamnat să muncească cu sudoarea frunții lor. Și, de atunci, Adam, Eva și urmașii lor sunt marcați de povara păcatului original. Suferă și așteaptă salvatorul care va veni într-o zi să le deschidă din nou porțile paradisului.

Toată această poveste este foarte frumoasă, însă ea nu are prea mult sens pentru că lipsește informația fundamentală, aceea că

Adam și Eva erau divini. Ei și numai ei au luat decizia să părăsească paradisul pentru a crește în conștientă: să experimenteze dualitatea binelui și a răului și să-și descopere individualitatea. Fiecare persoană este propriul său salvator. Este suficient să devină conștientă că **paradisul, este conștientă divinității sale interioare**. Cu cât răspândim mai repede vestea bună, cu atât mai repede cunoaștem paradisul pe Pământ aici și acum!

Un apel la bun-simț, vă rog!

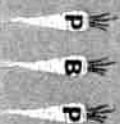
«MARELE PORTRET»

O HARTĂ RUTIERĂ

O HARTĂ RUTIERĂ	21
BELLA, OAIA ALBĂ	26
REBELA, OAIA NEAGRĂ	28
ALBĂ SAU NEAGRĂ, ESTE O OAIE	30
RENA, IAPA SUVERANĂ	40
REALIZA, IAPA ÎNARIPATĂ	44
CU SAU FĂRĂ ARIPI, ESTE O IAPĂ	46
TRANSFORMAREA	54

«MARELE PORTRRET»

EVOLUȚIA CONȘTIINȚEI UMANE

OAIE ALBĂ 	OAIE NEAGRĂ 		
MOARTE INACȚIUNE	SUPRAVIEȚUIRE REACȚIE		
 AUTORITĂȚI	EXTERIOARE 	 AUTORITATE	INTERIOARĂ
SUPUNERE	NESUPUNERE	SUVERANITATE INDIVIDUALĂ	SOLIDARITATE UNIVERSALĂ
 FRICĂ SCLAVIE		decizie	
VICTIMĂ / SALVATOR VINOVAT	NEPUTINȚĂ 	IUBIRE LIBERTATE	
SUFERINȚĂ = TRAGEDIE	CREATOARE / RESPONSABIL GARANT =>	ATOTRUTERNICIE 	
ATAAC RĂZBOI DEZORDINE	APĂRARE	BUCURIE = COMEDIE	
VIBRAȚII FOARTE GRELE	VIBRAȚII GRELE	INTERIOARĂ PACE ORDINE	MONDIALĂ
		VIBRAȚII UȘOARE	VIBRAȚII FOARTE UȘOARE

Marele Portret
 fiecare clipă
 aștepta. At
 Nivelul de c
 Totodată, ti
 Am eternita
 ceea ce vre
 Faptul că ai
 niciodată.
 la soare în
 Atâta timp
 călătorie efi
 O hartă ruti
 a-mi îndepli
 în consecin
 permite să i
 Acum că ști
 Me

0 H

O HARTĂ RUTIERĂ

Marele Portret este harta rutieră a călătoriei mele pe Pământ. Îmi arată

DE UNDE VIN, UNDE MĂ AFLU, UNDE MĂ DUC.

Îmi permite să aflu în orice moment unde sunt și să-mi regăsesc drumul,
în orice situație.

Acum că știu de ce mă aflu pe Pământ, că am răspuns la întrebarea **CE**, Marele Portret îmi permite să realizez acest lucru în cotidian, răspunzând la întrebarea **CUM**. Acum, pot acționa în consecință. Caut modalitățile cele mai eficiente pentru a efectua această călătorie și pentru a-mi îndeplini scopul: **DESĂVÂRȘIREA MEA**.

O hartă rutieră nu este indispensabilă, însă este un instrument precis pentru a efectua o călătorie eficientă. Mă ajută să nu mă învârt de jur împrejur și să nu fac kilometri în plus.

Atâta timp cât am crezut că sunt muritoare, am trăit o cursă contra cronometru. «Voi ajunge la sosire înainte să mor?» Mi-am creat un stres enorm și m-am forțat să trag tare. Acum sau niciodată.

Faptul că am devenit conștientă de nemurirea mea fizică mi-a schimbat viața. Pot face tot ceea ce vreau, pot experimenta tot ceea ce văd, mă desăvârșesc în ritmul meu, cu viteza mea. Am eternitatea în fața mea...

Totodată, trăiesc în spațiu și timp. Sunt începutul celei mai mari mutații a umanității. Nivelul de conștientă este în curs de schimbare pe Pământ. Această schimbare nu mă va aștepta. Atunci să mă grăbesc. Nu alerg, de frică pentru că scap ocazia, ci mă pregătesc în fiecare clipă. Asigurându-mă că fiecare gând, fiecare cuvânt, fiecare acțiune este în acord cu destinația mea, cu desăvârșirea divinității mele interioare.

Marele Portret este simplu și ușor. Utilizează-l în cotidian. Nu pleca nicăieri fără el.

Călătorie plăcută!

Patru niveluri de conștiență umană

De ce patru, atunci când există atâtea niveluri câți indivizi sunt? Și când fiecare individ își schimbă nivelul de conștiență în fiecare moment al vieții sale? – Răspuns:

Pentru a simplifica lucrurile și a ajunge la esențial.

O hartă rutieră nu descrie străzile și drumurile de acces. Aceasta ne arată întreaga țară și drumurile pentru a ne deplasa. Oferă o privire generală asupra teritoriului. Ne permite să vedem unde suntem, să identificăm unde dorim să mergem și să ne alegem drumurile pentru a ajunge acolo.

De ce apelez la animale pentru a reprezenta diferitele niveluri de conștiență? – Răspuns:

Pentru imaginație și pentru puțin amuzament.

De fapt, nu există decât două animale: **oaia** și **iapa**. Ultimul scop al acestui tablou este

TRANSFORMAREA oii în iapă. În același mod în care omida se transformă în fluture.

Este vorba despre o veritabilă mutație genetică și nu despre o simplă schimbare, chiar dacă, de

câteva mii de ani se lucrează la ameliorarea omizii: se schimbă culoarea părului său, lungimea, dimensiunea picioarelor, longevitatea sa, rezistența sa, comportamentul său... dar tot o omidă rămâne.

Trecerea de la **oaia albă** la **oaia neagră** nu este decât o schimbare.

Trecerea de la **oaie** la **iapă**, este cu totul altă poveste!

A sosit timpul să arunc la lada de gunoi toate experiențele, credințele, științele, sistemele, diplomele, organizațiile, garanțiile mele; protecția și siguranța mea. Să abandonez toate instrumentele mele de supraviețuire pe care le-am descoperit pentru a întârzia ultima scadență a morții. Pentru că moartea nu există. Trebuie să mor pentru a trăi. Este o adevărată naștere în care persoana iese din obscuritatea uterului, fiind propulsată la lumină. Fătul moare pentru a da naștere bebelușului.

Iată transformarea pe care sunt pe punctul de a o realiza.

Decompi

Însuși cu
condus rațior
compartimen
asupra societ
este făcută în
ne rămâne de
ordinele și pe

Marele P
care o însoțeș
la sfârșit – pe

Modul d

- Se poat
- Ideal pe
- Antidot
- Fantast
- Recoma
- Indicat
- Instrum
- Dubleaz
- Reacții i
- lantezia
- creativ
- nebun.

O SINGUI

Singura re
Marele Po
disponibile. Nu
Răspunsul la a
Este suficie

Decompartimentalizarea

Însuși cuvântul este sufocant și dă naștere confuziei. Iată unde ne-a condus raționalizarea. Suntem forțați să facem analize, clasificări, compartimente... am pierdut privirea de ansamblu asupra vieții noastre și asupra societății în care trăim. Compartimentalizarea instituțiilor noastre este făcută într-o asemenea măsură încât nimeni nu mai înțelege nimic. Nu ne rămâne decât să executăm fără să înțelegem, fără să știm de unde vin ordinele și pe cine servim.

Marele Portret pune capăt compartimentalizării și nonsensului care o însoțește. Face sinteza istoriei umanității – de la început și până la sfârșit – pe o singură pagină. Se vede totul, dintr-o singură privire.

Un apel la bun-simț, vă rog!

Modul de utilizare a Marelui Portret

- Se poate utiliza ori de câte ori este necesar.
- Ideal pentru inimile zdrobite: reactivează iubirea de sine.
- Antidot excelent pentru stres, oboseală, boală, nefericire.
- Fantastic în ceea ce privește indecizia, tristețea, depresia și chiar disperarea.
- Recomandat în cazul următoarelor simptome: neputință, furie, suferință.
- Indicată în mod special pentru tulburări vizuale: atunci când nu vezi ceea ce văd alții.
- Instrument perfect în caz de divorț sau de pierdere.
- Dublează doza în momentul unei crize.
- Reacții adverse raportate: lipsa de seriozitate, nonconformismul, dezinvoltura, fantezia, sinceritatea, adevărul, sensibilitatea, compasiunea, responsabilitatea, calmul, creativitatea, râsul. Una dintre aceste reacții se poate dovedi incontrollabilă: **râsul nebun**.

O SINGURĂ REGULĂ

Singura regulă la care mă supun, este aceea de a-mi asculta inima.

Marele Portret este o hartă rutieră care informează, oferindu-mi opțiunile posibile și căile disponibile. Nu arată nici direcția și nici drumul care trebuie urmat.

Răspunsul la aceste întrebări se află în inima mea.

Este suficient să o ascult.

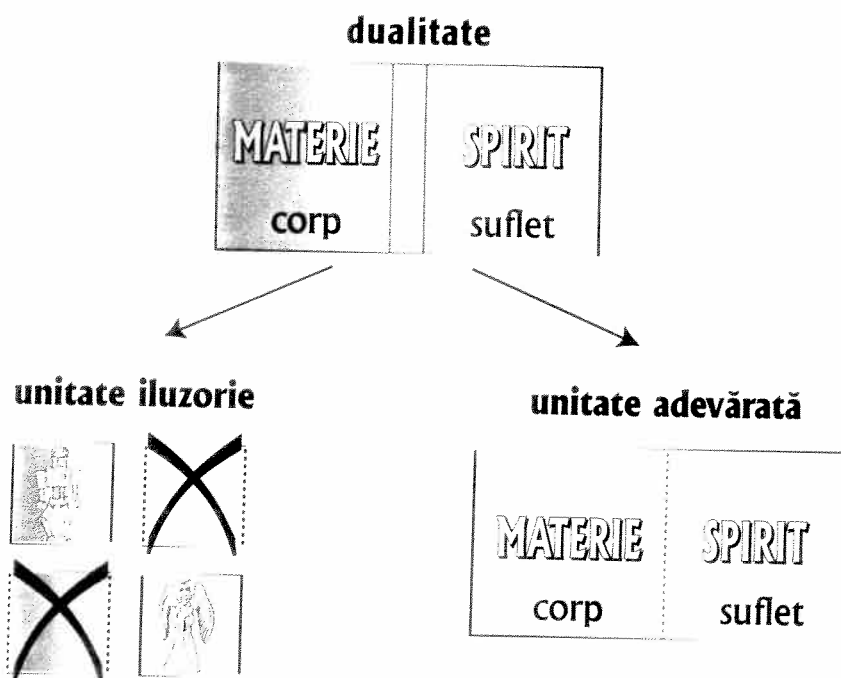
Punere în gardă

Bătrâna noastră dualitate cu privire la bine și la rău ne poate face să asociem culorile Marelui Portret, la **rău = gri** și la **bine = galben**, cu fâșia albă a transformării, aflată între ele, care judecă și condamnă. Nimic din toate acestea. Totul este divin, de la oaia albă până la iapa înaripată. Numai nivelul lor de conștiință diferă: conștiința naturii lor divine.

Secțiunea gri reprezintă animalitatea: inconștiința de a fi ființă divină.

Secțiunea galbenă reprezintă divinitatea: conștiința de a fi ființă divină.

Provocarea Marelui Portret este de a transforma dualitatea (2 culori – 2 conștiințe), într-o unitate (1 culoare – 1 conștiință). A face una din două.

Nu prin excluderea uneia din cele două.

Ci prin includerea celor două în una.

Scopul transformării nu este de a elimina griul.

Dimpotrivă. Scopul este de a include griul.

De a îngălbeni (de a iubi) griul (frica). De a spiritualiza materia.

A face să vibreze materia la frecvența spiritului.

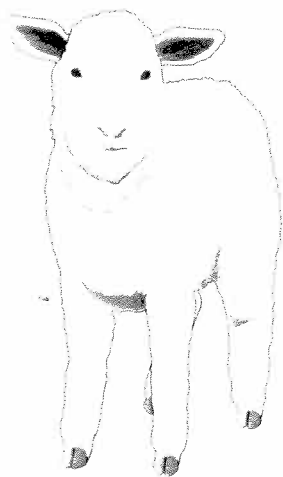
Noi alegem direcția.

Harta rutieră indică căile posibile.

Noi decidem pe care dintre ele dorim să le folosim.

Drum bun!

**Mă numesc
Bella**

**Mă numesc
Rebella**

Este timpul prezentării...

**Mă numesc
Rena**

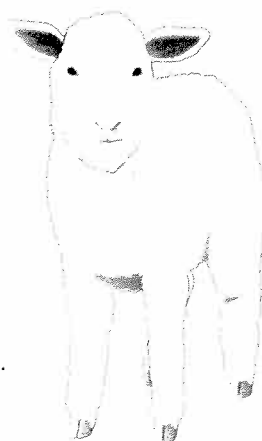
**Mă numesc
Realiza**

BELLA, OAIA ALBĂ

Mă numesc **Bella** și reprezint majoritatea oilor.
Albe, crețe, sterilizate, robotizate.
Sunt identică cu celelalte: gândesc, vorbesc, acționez ca și ele.
Fac parte dintr-o turmă și o urmez fără să pun întrebări.
Sunt convinsă că am dreptate fiindcă „toată lumea face la fel”.
Îmi impun adevărul și pretind și celorlalți să adere la el.
Sunt îngâmfată și intolerantă.

Eu, Bella, sunt **normală**.
Mă conformez normelor stabilite. Funcționez bine.
Respect standardele unei oi bune.
Gândesc bine, fac parte din lumea cumsecade.
Sunt la modă, citesc ziarele, privesc la televizor.
Lucrez pentru a asigura securitatea mea și pe cea a familiei mele.
Mă supun legilor, îmi plătesc taxele, îmi apăr patria.
Și impun celorlalți să facă la fel.
Sunt corectă din punct de vedere politic, religios, familial, spiritual... ovin.

Eu, Bella, sunt un **mort viu**. O veritabilă zombi. Metrou (sau Mercedes) – muncă – nani, iată rezumatul vieții mele. Conștiința mea este moartă. Precum florile uscate, sunt aici, întotdeauna frumoasă, însă smulsă din rădăcinile mele: sunt moartă dar mă cred o ființă vie. Sunt despărțită de sufletul meu. Sunt legată la pilotul automat, un robot sintetic și artificial. Sunt prinsă în jocul pe care-l joc. Port un costum și sfârșesc prin a deveni un personaj: sunt părinte, muncitor, călugăr, medic, avocat, politician, sindicalist, adolescent, bunic, pensionar, artist, intelectual, om de afaceri, sportiv, activist, profesor, preot, terapeut, vedetă, artizan, umanist, misionar etc... Îmi interpretez rolul în mod neobosit, fără să-mi pun întrebări. Sunt o **inconștientă liniștită**.

Eu, Bella, mă scald în **inacțiune**. Fără unde, fără tristeți. Fac ceea ce fac și ceilalți pentru a nu mă face remarcată. Mor de frică. Plătesc pacea cu orice preț. Nu risc. Observ «omerta», legea tăcerii. Știu să tac și să păstrez secretul: secret de familie, secret profesional, societate secretă, serviciu secret, document secret, rușine secretă... Am oroare de schimbare. Sigur, totul nu este perfect, însă ar putea fi și mai rău. Atâta timp cât am un acoperiș și mănânc trei morcovi pe zi, mă consider norocoasă. Mă agăț de status quo și îmi mențin stabilitatea. Nu intervin fiindcă mă hrănesc cu speranța că «timpul aranjează lucrurile». Fac parte din **majoritatea liniștită**.

Eu, Bella,
Îmi vor binele
«Omul este ur
unii de alții. N
dominați; bog
autorităților. E
menține ordin
o sclavă cu o c

Eu, Bella,
slujesc pe păst
privilegiaților.
Nutresc dorinț
și de fidelitate.
P.B.P.).

1. Morcovul
asupra lor. Mă
comport precu
simplă oaie an

2. Morcovul
de beneficii, m
informații privi
mi mașina. Imp

3. Morcovul
diplome, certifi
distincție, onor
despre mine. C
meu: Dir. Gen.,
responsabil, mi
Reverend, Mor
Comandant, et
Într-o zi, poate

Morcovul
la paradisul cer
ascultare și sup
obține în timp
merită sacrifici

Eu, Bella, cred în autoritățile exterioare. Le acord încredere. Ele sunt **bune** pentru mine. Îmi vor binele și mă protejează. Sunt ființe superioare și mă bucur că sunt guvernată de ele. «Omul este un lup pentru om» și este absolută nevoie de un păstor care să ne protejeze pe unii de alții. Mi se pare normal să existe o ierarhie formată din păstori și oi; dominanți și dominați; bogați și săraci; puternici și neputincioși. Sunt supusă. Mă plasez sub guvernarea autorităților. De asemenea, cred în puterea câine-păstor-polițist absolut necesară pentru a menține ordinea stabilită. Ascult orbește ordinele și dau autorităților fructul muncii mele. Sunt o sclavă cu o coroană pe cap: mă numesc **democrație!**

Eu, Bella, primesc morcovii ca recompensă pentru supunerea mea, ceea ce mă incită să-l slujesc pe păstor în continuare. Sunt avantajată în fața celorlalte oi, avansează în rangurile privilegiatelor. Urc pe scara socială a succesului. Sper ca într-o zi să devin eu însămi păstor. Nutresc dorința «visului american». Autoritățile îmi hrănesc visul, asigurându-se de supunerea și de fidelitatea mea. Ele mă fac să alerg după trei morcovi: putere, bani, prestigiu (**morcovi P.B.P.**).

1. Morcovul puterii asupra altora. În sfârșit pot domina celelalte oi. Am putere asupra lor. Mă respectă și mă ascultă. Mă simt importantă în funcțiile mele. Mă comport precum un șef. Dau ordine și pretind supunere. Nu mai sunt o oarecare, o simplă oaie anonimă. Sunt, în sfârșit, cineva.

2. Morcovul banilor. Am avantaje financiare: bursă, salariu mai bun, tot felul de beneficii, mașină, locuință, deplasări, conturi de cheltuieli... Am acces la informații privilegiate. Îmi ameliorez nivelul de trai, mărandu-mi casa, schimbându-mi mașina. Impresionez celelalte oi.

3. Morcovul prestigiului. Avansează în prestigiu, considerație, reputație: titluri, diplome, certificate, nominalizări, consacărări, medalii, decorații, poziție, grad, distincție, onoruri... Mă disting de mulțime. Mijloacele mass-media vorbesc despre mine. Chiar și cărțile mele de vizită și hârtia de scrisori mărturisesc statutul meu: Dir. Gen., Prof., Dr., Ing., director, episcop, șef, controlor, verficator, perceptor, responsabil, ministru etc... Celelalte oi mă numesc Doctor, Maestru, Excelența Voastră, Reverend, Monsenior, Onorabil, Alteța voastră, Maiestatea ta, Lord, Sfinția ta, General, Comandant, etc... Ei mă respectă, mă admiră și mă venerază. Într-o zi, poate va sosi și rândul lor...

Morcovul suprem: paradisul veșnic. Primesc deci morcovul suprem, dreptul la paradisul ceresc pentru eternitate. Cu condiția, bineînțeles, să am o viață exemplară de ascultare și supunere și să accept moartea. Acest morcov este așa de mare încât nu-l pot obține în timpul vieții mele. Este un morcov post-mortem. Este atât de extraordinar încât merită sacrificiul întregii mele vieți pe Pământ.

REBELLA, OAIĂ NEAGRĂ

Mă numesc **Rebella** și sunt **diferită** de mulțimea oilor albe.
Am lână neagră și dreaptă; mă disting prin personalitatea mea puternică.
Nu cred tot ceea ce mi se spune.
Cred în mine, pun întrebări și găsesc răspunsuri.
Rezist la presiunea turmei și uneori mă opun
Refuz de „a face precum ceilalți deoarece toată lumea face la fel”.
Eu, Rebella, sunt considerată **anormală**.
Nu sunt în concordanță cu normele stabilite.
Sunt o originală nonconformistă.
Sunt privită chiorâș; fac ceea ce-mi place.
Este suficient ca mulțimea să meargă într-o direcție pentru ca eu
să merg în alta.
Dacă aş reintra în rândurile oilor albe, aş muri.

Eu, Rebella, **supraviețuiesc**. Am ochii deschiși și văd ceea ce se întâmplă. Știu cum funcționează societatea, sistemele, oamenii. Există câștigători și perdanți.

Sunt inventivă și știu când trebuie să ies din joc. Mă prefac, mă deghizez, îmi interpretez rolul, însă nu mă las prinsă în joc. Sunt foarte bine echipată pentru a face față situațiilor ostile. Dezvolt instrumente de protecție excelente. Am armele mele și știu să lupt. Viața este o luptă permanentă. Dacă renunț la luptă, mor.

Eu, Rebella, **reacționez** imediat. Văd ceea ce se întâmplă și mă opun, compar, protestez, rezist, lupt, combat, denunț, arăt, acuz, condemn, fac grevă, boicotez... Lucrurile nu pot continua așa, **trebuie schimbate**. Navighez în această lume plină de adversitate. Fac compromisuri pentru a-mi asigura supraviețuirea. Uneori izbucnesc, observându-mi astfel adevărata mea natură: când Don Quijote, când Ioana d'Arc, când Robin Hood... îmi atrag neplăceri, însă acesta este prețul pentru a rămâne în picioare.

Eu, **Rebella**, **nu am încredere în autoritățile exterioare**. Ele nu sunt bune pentru mine. Pretind că mă protejează și profită de acest lucru pentru a-mi lua drepturile și bunurile. Stăpânii Banilor conduc lumea. Legile servesc bogaților. Nu există mincinos mai mare decât politicianul. **Daaa** nu am de ales. Este nevoie de autorități pentru a asigura ordinea. Sunt un rău necesar. Trebuie regrupate și presate pentru ca ele să servească mai bine interesele populației. Trebuie luptat împotriva sărăciei, bolii, in justiției sociale, incorectitudinii, violenței... Trebuie utilizate toate mijloacele cunoscute: audiență, anchetă, manifest, tribunal, rezistență pașnică, greva foamei, nesupunere civilă... pentru a găsi și a numi păstori buni care să aibă grijă de bunăstarea oilor lor, și să restabilească adevărata democrație. Nu abandonăm lupta. Să ne organizăm. Împreună, vom reuși.

Eu, Re
inamicului
neascultă
fapt mi-a
impozitul,
De asta, m

Eu, Re
nesupuneri
cei nesupu
merit oster
post prestig
preț). Dacă
bastroane: e

1. Bastoni
o adică un i
Nu mai fac
privită prec
destinului m
În 95% din
râioasă” pe

2. Bastonu
Sunt asaltat
credit, amen
bunurile: cas
mele sau ale
confiscate d
Toate aceste

3. Bastonu
păstorului. Î
recurge la: ir
fără gratii). Î
se vor înălbi.
dispare pent
asasinat proc

Bastonul si
amenințarea
merg mână î
să se scuture
bine să se su
eternitate.

Eu, Rebella, sunt **nesupusă**. Nu mă supun autorităților. Autoritatea este sinonimă inamicului și îi declar război. A mă supune înseamnă a muri. Întotdeauna, am fost neascultătoare. Începând cu părinții mei, apoi continuând cu școala, și încă mai sunt. Acest fapt mi-a atras câteva neplăceri, dar mi-a adus și multe satisfacții. Trișez în ceea ce privește impozitul, ocolesc legile, concurez sistemul stabilit. Este suficient să nu mă las prinsă de ele. De asta, mi-e frică întotdeauna.

Eu, Rebella, primesc lovituri de baston, care au rolul să mă pedepsească pentru nesupunerea mea și să mă forțeze să revin pe calea dreaptă. Păstorul se simte amenințat de cei neșpuși și le aplică pedepse severe pentru a descuraja celelalte oi să facă la fel. Dacă merit osteneala, păstorul va încerca să mă recupereze cu morcovii P.B.P.: promovare sindicală, post prestigios, decorație, nominalizare, etc... „Everybody has a price” (Toată lumea are un preț). Dacă nu merit osteneala sau dacă sunt prea rebelă, mă amenință cu următoarele trei bastoane: excludere, depozedare, eliminare (**bastoane E.D.E.**).

1. Bastonul excluderii. Sunt exclusă din turmă. Discreditată, ridiculizată, defăimată, la o adică un întreg scandal, nimic nu mă scutește. Îmi pierd prietenii, colegii, familia... Nu mai fac parte din anturajul lor. Nu mai sunt invitată, informată, susținută. Sunt privită precum o oaie răioasă. Celelalte oi se îndepărtează de mine și mă abandonează destinului meu. Sunt singură cu lupul. Îmi pierd reputația.

În 95% din cazuri, frica de excludere este suficientă, numai ea, pentru a readuce „oaia răioasă” pe calea cea dreaptă și a înălbi oaia neagră.

2. Bastonul depozedării. Sunt depozedată de drepturile și de bunurile mele. Sunt asaltată din toate părțile: control fiscal, proces, ordin de plată, întrerupere de credit, amenzi, urmăriri, verificări profesionale... Nimic nu este cruțat pentru a mi se lua bunurile: casă, economii, salariu, posesiuni, slujbă... Drepturile de exercitare ale profesiei mele sau ale meseriei mele îmi sunt retrase... Până și drepturile mele de părinte îmi sunt confiscate dacă nu mă supun păstorului.

Toate aceste instrumente sunt foarte eficace.

3. Bastonul eliminării. Sunt retrasă din circulație, pentru a nu mai dăuna intereselor păstorului. Îndur închisoarea și/sau moartea. În numele protecției oilor albe, păstorul recurge la: instituția carcerală (închisoare cu gratii) sau instituția psihiatrică (închisoare fără gratii). În ambele cazuri, oile negre sunt «deținute» până în momentul în care se vor înălbi. Iar dacă păstorul mă va considera cu adevărat prea deranjantă, voi dispărea pentru totdeauna: accident de avion sau de mașină, otrăvire, boală, sau simplu asasinat produs de un glonț de proveniență necunoscută...

Bastonul suprem: infernul veșnic. Ultimul și cel mai mare baston constă în amenințarea cu arderea veșnică în infern dacă nu mă supun ordinelor Bisericii, care merg mână în mână cu cele ale păstorului. Această frică îi face pe toți cei care doresc să se scuture de jugul influenței religioase să-și facă următorul calcul: poate ar fi mai bine să se supună și să sufere în timpul vieții decât să ardă în focul infernului pentru eternitate.

ALBĂ SAU NEAGRĂ, ESTE O OAIÉ

Ce ne deosebește pe amândouă, Bella de Rebella?

- CULOAREA LÂNEI NOASTRE.

Amândouă suntem oi.

Ce ne identifică pe amândouă, Bella și Rebella?

- NATURA NOASTRĂ ANIMALICĂ.

Amândouă suntem animale.

Ce ne caracterizează pe amândouă, Bella și Rebella?

- INCONȘTIENȚA NOASTRĂ.

Amândouă suntem inconștiente de divinitatea noastră interioară.

Inconștiența

Noi, Bella și Rebella, suntem animale inconștiente de natura noastră divină. Ne considerăm biete oi, slabe și neputincioase, prăzi ușoare în mâinile celor puternici și supuse legilor lor. Suntem condamnate să muncim cu sudoarea frunții noastre, să luptăm pentru supraviețuirea noastră, și să sfârșim prin a muri. Lăsate singure, vom muri. Singure, noi suntem neimportante, suntem neputincioase. Ne este frică.

Reproducerea

Noi, Bella și Rebella, copiem originalul altora. Noi credem că procreăm, când de fapt nu facem altceva decât ne reproducem pentru a asigura supraviețuirea speciei. Retransmitem aceeași informație care ne-a fost transmisă. Nu am fost noi primele clone! Suntem convinse că adevăratul creator se află undeva deasupra noastră și ne petrecem întreaga viață căutându-l. Descifrăm tăblițele vechi, decodăm genele noastre, Biblia, mitologia, examinăm stelele. Facem tot posibilul să găsim indiciile care să ne conducă la acest faimos creator, ultimul responsabil de tot ceea ce ni se întâmplă.

Superioritatea principiului masculin

Noi, Bella și Rebella, credem că este adevărat tot ceea ce experimentăm prin intermediul celor cinci simțuri externe pe care le posedăm. Numai materia vizibilă contează. Invizibilul nu există sau, dacă există, este secundar, fără importanță. Ori, materia vizibilă este exterioară și masculină în raport cu spiritul invizibil, interior și feminin. Noi alegem să recunoaștem superioritatea principiului masculin și să favorizăm vizibilul „a avea” în detrimentul invizibilului „a fi”, supraviețuirea în detrimentul vieții. Trebuie, în primul rând, să supraviețuim cu orice preț.

Sîndromul

Oaie vulnerabile
membru – dă
spune sloganul
„face față”, prieten
familie, uniune
feluri de turme.
Și vai de cel a
mai mare frică
turmei, cu oile
sunt moartă...

Autoritatea

Noi, Bella și Rebella, suntem
autoritate extensibilă
pentru noi și pentru
împotriva interese
pentru a ne gâzdui
este imposibil
Ar fi haos și a
stabilită este
garantate prin
ca referință în

Sclavie

Noi, Bella și Rebella, suntem
și protecție. Bine
consideră că
injustiția, înce
tunderii. Păst
frică, sub am

Spaima p
fără bani, fără

Cândva,
cedat puterea
lanțuri, noi su
majorității.

Trăiască

Síndromul de turmă

Oaie vulnerabilă și neputincioasă râvnită de marele lup rău, trebuie să fac parte – să fiu **un membru** – din turmă. Împreună, îi putem face față și ne putem apăra. „*Uniunea face forța*”, spune sloganul belgian. „*Împreună noi învingem*”, declară sindicatele. „*Împreună pentru a face față*”, proclamă alte organizații. Asociație, regrupare, corporație, societate secretă, religie, familie, uniune, comunitate, companie, confederație, confrerie, grup, partid, ordin..., toate aceste feluri de turmă sunt valabile pentru a face față inamicului și a ne proteja, în jungla în care trăim. Și vai de cel atins de excludere, pentru că «în afara turmei nu există scăpare». Aceasta este cea mai mare frică a mea. Singură, sunt prada jefuitorilor și voi muri. Atâta timp cât rămân în sânul turmei, cu oile mele, supraviețuiesc. Este limitată, sunt de acord, însă nu am de ales: fără turmă, sunt moartă...

Autoritățile exterioare

Noi, Bella și Rebella, suntem de acord că o turmă are nevoie de un păstor – de o autoritate exterioară – pentru a o conduce și a o hrăni. Bella crede că păstorul este BUN pentru noi și servește interesele noastre. Rebella consideră că păstorul este RĂU pentru noi și împotriva intereselor noastre. Orice ar fi, amândouă considerăm că **ne trebuie un păstor** pentru a ne ghida și a ne asigura protecția și siguranța noastră. Fără păstor, supraviețuirea este imposibilă. Noi murim de foame. Lupii manâncă oile, iar oile se devorează între ele. Ar fi haos și anarhie. Fiindcă «omul este un lup pentru om». Și, grație păstorului, ordinea stabilită este impusă și menținută. Nu ne este frică de nimic pentru că drepturile noastre sunt garantate prin «carta drepturilor persoanei». În plus, avem două instrumente care ne servesc ca referință întotdeauna: Biblia și Constituția.

Sclavie fără lanțuri

Noi, Bella și Rebella, considerăm că este normal să ne dăm lâna păstorului, pentru hrană și protecție. Bella o face fără să protesteze: se oferă voluntară pentru a fi tunsă. Rebella consideră că păstorul îi ia prea multă lână pentru ceea ce îi dă în schimb: protestează, strigă în justiție, încearcă să obțină înțelegerea păstorului și să se sustragă, cât mai mult posibil tunderii. Păstorul o acuză că muncește la negru... și trimite câinele său după ea. Cuprinsă de frică, sub amenințare, Rebella cedează... și se lasă, și ea de asemenea, tunsă până la piele.

Spaima păstorului este aceea că oile nu se vor mai lăsa tunse. Fără tundere, fără lână, fără bani, fără dominare... păstorul sfârșește prin a muri.

Cândva, purtam lanțuri. Însă, într-o zi ne-am revoltat. În fața amenințării, păstorul ne-a cedat puterea de a guverna. Acum, oile sunt cele care guvernează. Nu mai avem nevoie de lanțuri, noi suntem oi libere. Noi suntem stăpânele. Noi suntem cele care decid în numele majorității.

Trăiască DEMOCRAȚIA!

Ierarhia

Noi, Bella și Rebella, considerăm că oile sunt **inegale**. Există oi superioare și oi inferioare, conștiente și inconștiente, mari și mici, puternice și slabe, inteligente și imbecile, muncitoare și leneșe, sănătoase și bolnave, bune și rele, dominante și dominate... Iată de ce există o scară socială numită ierarhie: ierarhie politică, financiară, religioasă, spirituală, artistică, sportivă, mediatică, intelectuală... conform domeniilor relevante. Noi considerăm normal faptul că puterile și averile oilor sunt inegale, că există oi bogate și oi sărace, onorabile și neînsemnate, maestre și discipole, promovate și excluse, sătule și flămânde, favorizate și defavorizate... **INEGALITATEA** și **INECHITATEA** socială sunt inevitabile și fac parte din natura noastră.

Mînoritatea controlează majoritatea

Este fascinant să constat că 1% - și este o estimare generoasă - domină și exploatează 99% din populația oilor, făcându-le să creadă contrariul. Stupefiant!

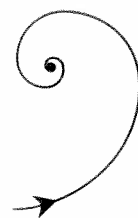
Cum este posibil un asemenea lucru? - Într-un singur mod: A DEZBINA PENTRU A DOMNI. Este suficient să le faci să se lupte între ele. În perioada în care sunt ocupate să-și combată vecinul pentru orice fel de subiect, ele nu realizează faptul că maestrul păstor, protectorul și binefăcătorul lor, le tunde lâna de pe spate. Acesta din urmă, foarte inteligent, organizează și întreține certuri permanente între oi. Războaie de ideologie, de religie, de teritoriu, de principiu, de apărare, de oprimare (de către ei)... Autoritățile creează toate piesele încăierării și finanțează amândouă părțile. Oile inconștiente cad în cursă. Este ceea ce durează de mii de ani, și încă funcționează.

Pe scara socială, fiecare oaie este, în același timp, și **DOMINANTĂ** și **DOMINATĂ**: o domină pe cea aflată sub ea, și este dominată de cea aflată deasupra ei. O atac pe una și mă apăr de cealaltă. A accepta să domin, înseamnă a accepta să mă las dominată. Este o luptă fără sfârșit. Pentru că, indiferent de cât de sus voi urca pe scara socială, întotdeauna voi fi dominată. Întotdeauna va exista cineva care se va afla mai sus decât mine. Chiar și păstorii se bat între ei. Este vorba despre eternul duel câștigător-perdant. Cine va domina? Astăzi? Măine? În cele din urmă, într-o zi, toate oile - și păstorii - vor sfârși prin a pierde și a muri.

Ce poate împinge oile și păstorii către această cursă nebună pentru putere? - **FRICA DE A FI DOMINAT... ȘI DE A MURI**. Animalele au un reflex automat de supraviețuire în raport cu alt animal: **sau domin, sau sunt dominat**. Când se întâlnesc două animale, imediat are loc o probă de forță, cine pe cine va domina? Se măsoară din priviri și își arată rapid atuurile lor de seducție, de manipulare, de intimidare, de persuasiune, de evadare, de agresiune, de fascinație, de corupție, de tentație, de represiune, de opoziție, de pedepsire, de temperare etc... pentru a-l domina pe celălalt înainte ca acesta să-l domine.

Cercul vici

Noi, Bella și

...construcție...fi

Este vorba d
de siguranță, de
orice pentru a su

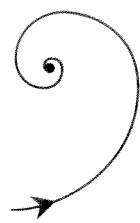
Frica

Nouă, Bella și
frică copleșitoare.
să fugim, să lucră
frica de frică, dar
- Frică de tot cee
de a ne pierde mc
recunoscute, valori
de iubire, de sigur
belșug, de protecț
noastre pot fi rezu

O tragedie !

Noi, Bella și R
complicată și dific
rănește. Facem ce
lume a suferinței î
Amărăciunea iubir
au folosit emoțiile,
frumos! Din fericir
când totul va lua s
câtiva ani de sufer
să afle dacă este a
pictură, romane, te
mai mult.

Cercul vicios al morții

Noi, Bella și Rebella, suntem înrolate în cercul vicios al morții. Nu putem scăpa. Ne întoarcem din exterior spre interior, în sensul contrar vieții, în nonsensul supraviețuirii, care ne conduce în mod inevitabil la moarte. A supraviețui înseamnă a scăpa de moarte și a aștepta prăbușirea. Energia care ne hrănește, este frica. Cu cât ne este frică mai tare, cu atât suntem mai agitate; cu cât suntem mai agitate, cu atât ne este frică mai tare. Și așa mai departe, până la moarte. Viața nu are sens.

frică...contractie...frică...contractie...frică...contractie...

Este vorba despre frica constantă de moarte care ne face să căutăm neîncetat garanții, de siguranță, de protecție, de asigurare pe care le plătim foarte scump. Suntem gata să facem orice pentru a supraviețui un pic mai mult, împingând moartea puțin mai departe.

Frîcă

Nouă, Bella și Rebella, ne este frică. Această frică este energia care ne hrănește. O frică copleșitoare. Este cea care ne face să avansăm, ne trage înapoi, ne face să ne mișcăm, să fugim, să lucrăm, să ne oprim. Nu știm întotdeauna de ce ne este frică, uneori chiar de frica de frică, dar ne este frică. Face cu noi ce vrea. Ne conduce viața. Frică de ce, de cine? – Frică de tot ceea ce ni se poate întâmpla... sau de ceea ce nu ni se poate întâmpla. Frica de a ne pierde morcovii sau de a primi lovituri de baston. Frica de a nu fi iubite, apreciate, recunoscute, valorificate... Frica de a fi ridiculizate, umilite, criticate, judecate... Frica lipsei de iubire, de siguranță (securitate), de pace, de bani, de libertate, de control, de putere, de belșug, de protecție... Frica de a suferi, frica de a îmbătrâni. În ambele cazuri, toate fricile noastre pot fi rezumate la o singură frică, ultima frică, FRICA DE MOARTE.

O tragedie suferindă

Noi, Bella și Rebella, suntem actrițe și spectatoare într-o tragedie. Supraviețuirea este complicată și dificilă. Nefericirile se abat asupra noastră. Pâinea este puțină. Iubirea ne rănește. Facem ceea ce putem și nu ceea ce vrem. Și moartea sfârșește prin a ne doborî. O lume a suferinței în care suntem prizoniere. «Plăcerea iubirii nu durează decât un moment... Amărăciunea iubirii durează toată viața», ne transmite cântecul. Suferință în care poezii și-au folosit emoțiile, făcând oile să plângă: cu cât este mai multă suferință, cu atât este mai frumos! Din fericire, suferința ne face mai tolerante și ne dă ocazia să ajungem în paradis când totul va lua sfârșit, crede Bella. Rebella nu este atât de sigură de acest lucru. **Daaaar**, între câțiva ani de suferință pe Pământ și suferința veșnică în infern, o alege pe prima, așteptând să afle dacă este adevărat. Pentru moment, cultivă cultul suferinței peste tot: în muzică, în pictură, romane, teatru, ziare, televizor; cu cât este mai multă suferință, cu atât se plătește mai mult.

* Sindromul Maica Tereza

Cine nu o cunoaște pe Maica Tereza, misionara religioasă devotată corp și suflet pentru a salva bieții copilași bolnavi, infometați și neputincioși din întreaga lume? Întreaga viață, a fost venerată de către autorități, dată ca exemplu lumii întregi, premiată cu premiul Nobel, folosită după moartea sa ca model de sfințenie. Iată exemplul perfect de salvator de victime. Oare, am fi auzit noi vorbindu-se despre Maica Tereza și despre premiul său Nobel dacă i-ar fi informat pe copii despre cauzele sărăciei și bolilor lor? Dacă le-ar fi explicat cum a îndatorat Fondul Monetar Internațional (F.M.I.) țările lor, obligându-le la sclavie pentru a-și plăti datoriile. Dacă le-ar fi explicat că vaccinurile sunt ineficiente și periculoase, că ele sunt impuse și finanțate de către Organizația Mondială a Sănătății (O.M.S.); că sunt utilizate adeseori pentru a testa arme biologice sau pentru a pune în aplicare, în liniște, genociduri asupra populațiilor „nedorite”?... Dacă le-ar fi semnalat că Banca Mondială, sora geamănă a F.M.I., are cea mai mare putere de hotărâre în deciziile cu privire la politicile de sănătate din întreaga lume? Dacă le-ar fi adus la cunoștință faptul că ei sunt de natură divină și că boala reprezintă un cadou pentru ridicarea nivelului lor de conștiință? Dacă le-ar fi mărturisit că remediile naturale sunt mult mai eficiente și mult mai puțin nocive decât medicamentele sintetice, chimice pe care autoritățile cu halate albe i-au făcut să le înghită? Dacă le-ar fi spus că sunt ființe suverane cu putere de decizie asupra vieții și destinului lor? Dacă le-ar fi dezvăluit că nu există datorie legitimă și că dobânda este inacceptabilă? Dacă...

Rugăciune pentru Maica Tereza

Spuneți de 9 ori «Bucură-te Maria» timp de nouă zile. Puneți-vă 3 dorințe. Prima să se refere la afaceri iar celelalte două să vizeze imposibilul. Publicați acest articol timp de 9 zile și dorințele voastre se vor îndeplini chiar dacă nu credeți. Mulțumesc lui Dumnezeu. Este incredibil dar adevărat.

E.C.

Rugăciune pentru Maica Tereza

Spuneți de 9 ori «Bucură-te Maria» timp de nouă zile. Puneți-vă 3 dorințe. Prima să se refere la afaceri iar celelalte două să vizeze imposibilul. Publicați acest articol timp de 9 zile și dorințele voastre se vor îndeplini chiar dacă nu credeți. Mulțumesc lui Dumnezeu. Este incredibil dar adevărat.

A.G.

Rugăciune pentru Maica Tereza

Spuneți de 9 ori «Bucură-te Maria» timp de nouă zile. Puneți-vă 3 dorințe. Prima să se refere la afaceri iar celelalte două să vizeze imposibilul. Publicați acest articol timp de 9 zile și dorințele voastre se vor îndeplini chiar dacă nu credeți. Mulțumesc lui Dumnezeu. Este incredibil dar adevărat.

C.S.C.R

Rugăciune pentru Maica Tereza

Spuneți de 9 ori «Bucură-te Maria» timp de nouă zile. Puneți-vă 3 dorințe. Prima să se refere la afaceri iar celelalte două să vizeze imposibilul. Publicați acest articol timp de 9 zile și dorințele voastre se vor îndeplini chiar dacă nu credeți. Mulțumesc lui Dumnezeu. Este incredibil dar adevărat.

M.D.

Trinitatea ne

Noi, Bella și Re
în același timp, trei
singură persoană.
scenariu în care int
roluri, conform circ
să ieșim niciodată.

Oaia este priz

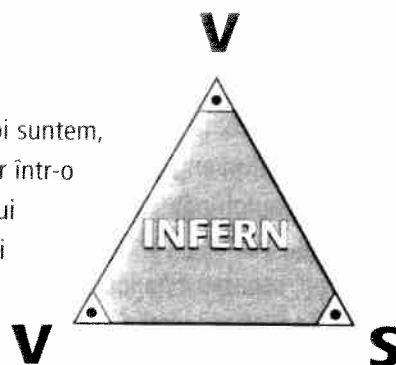

Fiecare din ce

1. **Victima**
2. **Vinovat**
sunt priz
genereaz
3. **Salvato**
El este la

Trinitatea neputinței

Noi, Bella și Rebella, formăm trinitatea neputinței. Noi suntem, în același timp, trei personaje: victimă – vinovat – salvator într-o singură persoană. Viața noastră se derulează în cadrul unui scenariu în care interpretăm, prin rotație, unul din cele trei roluri, conform circumstanțelor. Ne învârtim în cerc, fără să ieșim niciodată.

Oaia este prizoniera TRINITĂȚII NEPUTINȚEI.

1. Victima iresponsabilă interpretează rolul principal. Toată activitatea se învârtă în jurul ei. Are parte de nenorociri: accident, boală, moartea unui apropiat, pierderea locului de muncă, hărțuire, faliment, pierderi de bani, incendiu, furt, viol, foamete, inundație, uragan etc... Victima stârnește milă și atrage favorurile salvatorului care îi oferă sprijin. Suferă, neputincioasă, efectul hazardului și are nevoie de un salvator pentru a ieși din impasul său.

2. Vinovatul poartă responsabilitatea victimei. Cineva trebuie să și-o asume, pentru că victima nu o va face. Salvatorul găsește un țap ispășitor pentru a alina furia victimei neputincioase. Ea își poate descărca supărarea asupra lui, făcând-l pe acesta să plătească nenorocul său. Cere pedeapsă sau despăgubiri.

3. Salvatorul ajută biata victimă neputincioasă. Aleargă după ea, procurându-i protecție, prevenție, vindecare. El este puternic și influent. Este prețuit și laudat. Câteodată decorat; câteodată chiar sanctificat*. De asemenea, el demască vinovatul în fața justiției, îl judecă și îl pedepsește.

Fiecare din cele trei roluri conduc spre NEPUTINȚĂ.

- 1. Victima** este neputincioasă prin definiție.
- 2. Vinovatul** poartă poverile culpabilității de care este incapabil să se debaraseze. Toți sunt prizonierii neputinței și nu pot scăpa de ea. Neputința este un sentiment care generează exasperare și conduce la violență. Oile sunt frustrate.
- 3. Salvatorul** este victima victimei, așadar el este și mai neputincios. Nu are de ales. El este la mila sa. Trebuie să ajute victima și să împartă dreptate. ESTE INFERNUL!

*(vezi pagina opusă)

Războiul

Noi, Bella și Rebella, ne aflăm într-un război permanent. **Pretutindeni în jurul nostru** este război. Bărbați/femei, părinți/copii, tineri/bătrâni, bogați/săraci, profesori/elevi, frați/surori, angajatori/angajați, englezi/francezi, fumători/nefumători, medici/pacienți, minoritate/majoritate, autohtoni/străini, pentru avort/împotriva avortului, dreapta/stânga, catolici/protestanți, albi/negri, pentru vaccin/împotriva vaccinului, conservatori/liberali, republicani/democrați, separatiști/unioniști, centralizare/descentralizare, aliați/inamici etc... Război cancerului, război contra SIDA, război sărăciei, război drogurilor, război terorismului, război virusurilor...

Niciodată nu se sfârșește. Când în atac (acuzăm, impunem); când în apărare (contestăm, rezistăm). Când câștigăm; când pierdem. Veșnicul duel câștigător-perdant. Întotdeauna noi finanțăm războiul, creăm războiul, îndurăm războiul, plătim cheltuielile războiului. Ne oprim numai atunci când murim. Ce infern!

Războiul, îl trăim și în **interiorul nostru**. Separare și dezbinare între inima și capul nostru, între simțurile și rațiunea noastră, între radioul nostru interior și radioul nostru exterior, între ascultarea conștiinței noastre și supunerea în fața legilor stabilite, între iubire și frică, între pasiune și datorie, între realitate și iluzie, între „a fi” și „a avea”, între viață și supraviețuire. Această divizare interioară ne sfâșie și ne torturează. Trăim într-un stres enorm care ne uzează, ne îmbolnăvește și ne omoară.

Noi, Bella și Rebella, dorim pacea și nu războiul. **Daar noi nu avem de ales**. Trebuie să ATACĂM RĂUL și să APĂRĂM BINELE. Trebuie să restabilim moralitatea, să menținem ordinea, să respectăm democrația, să revendicăm etica, să impunem drepturile persoanei... copiilor... Și prin forță, dacă este necesar. Oile sunt animale iresponsabile ce trebuie stăpânite, domesticate, domolite, controlate și dacă este nevoie, strivite; dacă nu vor muri. Trebuie protejate chiar și împotriva dorinței lor. Războiul este pentru binele lor. Trebuie o armată, «forțele de ordine», pentru a asigura pacea, în interiorul și în exteriorul stânei.

Dezordinea

Noi, Bella și Rebella, suntem obosite de război. Nu-l mai vrem. **Daar** noi continuăm să credem că **trebuie** ordine la stână, că **trebuie** instituite legi, că **trebuie** câini-păstori-polițiști pentru a le impune. Cu cât există mai multă dezordine, cu atât ne este mai frică, cu atât reclamăm mai mult – și obținem – legi de la păstor, și severitate de la câinele-păstor-polițist. În ciuda acestora, trăim în dezordine: violență, boală, mizerie, trafic de droguri, dependență medicamentoasă, prostituție, pornografie, pedofilie, comerț cu armament, arme biologice, mafie, injustiție, furt, viol, revolte, corupție, scandaluri, genocid, răpire de copii, sinucideri, deznădejde, exploatare, foamete, teroare, masacre, războaie... De mii de ani, ne aflăm mereu în aceeași situație. Este chiar mai rău.

*Dacă vrei pacea,
pregătește războiul.*

Noroc că, datorit
mare. Acesta din urm
mondială, Națiunile L

...dezordine...legi...ră.

Grație acestor institut
ocrotirea patrimoniul
FMI, pentru finanțare
reglementarea comer
oprimate, Organizația
gestionarea agricultu
Deci, să continuăm lu
cunoaște pacea pe ac

Boala

Noi, Bella și Rebr
„orice ființă sănătoas
afecta în orice mome
din natura noastră ur
felul de mijloace:

- informa
- depistă
- diagno
- examer
- tratame
- vaccină
- interve
- modifi

Tot acest arsena
face fără tehnologia
flagelul timpurilor m

Eu, Rebella, îmi
alternativă, chiar da
îmi pasă de aliment
schimb chiar și punc

Noroc că, datorită incompetenței sale, păstorul nostru a fost înlocuit cu un păstor mai mare. Acesta din urmă va asigura «Noua Ordine Mondială». Acum, avem o organizație mondială, Națiunile Unite, care veghează la restabilirea și menținerea păcii mondiale.

„dezordine...legi...război...legi...război...dezordine...”

Grație acestor instituții minunate precum UNICEF pentru protecția copiilor, UNESCO pentru ocrotirea patrimoniului, NATO pentru menținerea ordinii, Banca Mondială și fratele ei geamăn, FMI, pentru finanțarea țărilor subdezvoltate, Organizația Mondială a Comerțului (OMC) pentru reglementarea comerțului, tribunalul internațional neutru pentru a face dreptate populației oprimate, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) pentru gestionarea agriculturii, etc... Toate acestea ne încurajează să sperăm într-o lume mai bună! Deci, să continuăm lupta pentru apărarea valorilor noastre. Merită osteneala. Într-o zi, vom cunoaște pacea pe acest Pământ...

Boala

Noi, Bella și Rebella, credem precum personajul lui Jules Romain, doctorul Knock, că „*orice ființă sănătoasă este un bolnav care se ignoră*”. Noi suntem țintele bolii care ne poate afecta în orice moment, și din ce în ce mai des pe măsură ce avansăm în vârstă. Face parte din natura noastră umană. Va trebui să murim într-o zi de ceva. Noi prevenim boala prin tot felul de mijloace:

- informații referitoare la bolile ce ne pândesc
- depistări sistematice de boli la întreaga populație
- diagnostice timpurii
- examene anuale de sănătate
- tratamente preventive
- vaccinări regulate
- intervenții, mai ales în cazurile ereditare
- modificări la nivelul genelor (mutații).

Tot acest arsenal terapeutic ne costă extrem de mult, ~~daar~~ merită osteneala. Ce ne-am face fără tehnologia modernă? Să sperăm că vor dezvolta repede un vaccin împotriva SIDA, flagelul timpurilor moderne...

Eu, Rebella, îmi pun uneori întrebări în fața eșecurilor medicale. Cochetez cu medicina alternativă, chiar dacă medicul meu o consideră ridicolă. Iau vitamine și mă tratez cu plante. Îmi pasă de alimentația mea și îmi controlez emoțiile. Nu mai fumez și fac exerciții fizice. Îmi schimb chiar și punctul de vedere asupra lucrurilor.

Programul M.S.Î.M.

Noi, Bella și Rebella, am venit pe lume cu programul de supraviețuire M.S.Î.M.: **Muncă, Suferință, Îmbătrânire, Moarte**. Precum părinții, bunicii, străbunicii și strămoșii noștri, noi trebuie să muncim pentru a supraviețui. Este rațiunea noastră de a fi. Bărbatul este furnizorul familiei iar femeia este reproducătoarea copiilor, pentru a asigura supraviețuirea speciei. Cu cât muncim mai mult și facem mai mulți copii, cu atât suntem mai bune și vom fi recompensate. Să ne amintim de povestea greierului și a furnicii. Pentru a nu fi luate pe neașteptate – precum greierele, facem economii pentru bătrânețe – precum furnica. Șomajul și restructurările ne destabilizează. Suntem devalorizate din cauza lipsei de locuri de muncă. Simțim că, noi nu suntem bune la nimic. Noroc că păstorul elaborează programe de creare de locuri de muncă.

Suferința este atributul scurtei noastre șederi pe Pământ. Ne este foarte frică de ea. Știm că, ne așteaptă cu bătrânețe și cu moarte. La patruzeci de ani, începem să alunecăm pe panta descendentă. Ne agățăm pentru a nu ne rostogoli prea repede. Moartea este inevitabilă și ne așteaptă la capătul pantei. Cu cât mai târziu, cu atât mai bine.

Vibrațiile grele

Noi, Bella și Rebella, suntem inconștiente cu privire la realitate. Conștiența noastră se limitează la o lume artificială și înșelătoare plină de iluzii, percepută prin cele cinci simțuri ale noastre. Nu realizăm faptul că oile nu sunt oi, că păstorul nu este un păstor, că diavolul nu este un diavol, că suferim de «Alzheimer» în ceea ce privește natura noastră divină; că materia nu este decât fața aparentă a spiritului, că frica nu este decât umbra iubirii; că moartea nu este decât noaptea nemuririi. Noi nu vedem divinul ascuns sub lâna oilor. Frica păstorului și părul lupului. Noi nu vedem invizibilul. Ne limităm la aparență, la vizibil, la exterior. Supuse DUMNEZEULUI MORȚII, ne deghizăm pentru a-i produce frică celuiilalt, pentru ca lui să-i fie frică mai mare de noi decât nouă de el. Astfel avem propria noastră mascaradă.

Bella

Rebella

Inconștiența noastră cu privire la realitatea invizibilă ne împiedică să avem acces la esența noastră divină și ne menține într-o stare vibratorie grea, joasă. Densitatea sa încetinește circulația energiei vitale din noi și din jurul nostru. Creează blocaje în anumite puncte și sfârșește prin a se condensa în corpul nostru fizic. Prin urmare, ne pierdem forțele și vitalitatea. Îmbătrânim și murim. Noi am dezvoltat, de-a lungul mileniilor, instrumente de supraviețuire pentru a amâna moartea.

Daaaar, exact ele sunt cele care ne fac să murim.

Povestea

El navighează
Crede că va
Este salvat.
A scăpat de
Ce să facă ac
Dacă rămâne
va muri de fo
Este o întreb
Dacă renunță
poate devia
sau, poate st
Deci, naufrag
între suprav
geamandura
sau necunos
a se lăsa în v
Soarta sa est
Decizia îi ap
Ca să trăiasc
trebuie să re
la supraviețu

Povestea lui Andrei

El navighează cu o corabie cu pânze pe mare când, brusc, se răstoarnă.

Crede că va muri, însă zărește o geamandură.

Este salvat.

A scăpat de moarte. Supraviețuiește.

Ce să facă acum?

Dacă rămâne agățat de geamandură,

va muri de foame și de sete.

Este o întrebare legată de timp.

Dacă renunță la geamandură,

poate devia spre o plajă de nisip

sau, poate sfârși în gura unui rechin.

Deci, naufragiatul nostru este obligat să aleagă

între supraviețuirea cunoscută:

geamandura și moartea sigură;

sau necunoscutul vieții:

a se lăsa în voia valurilor.

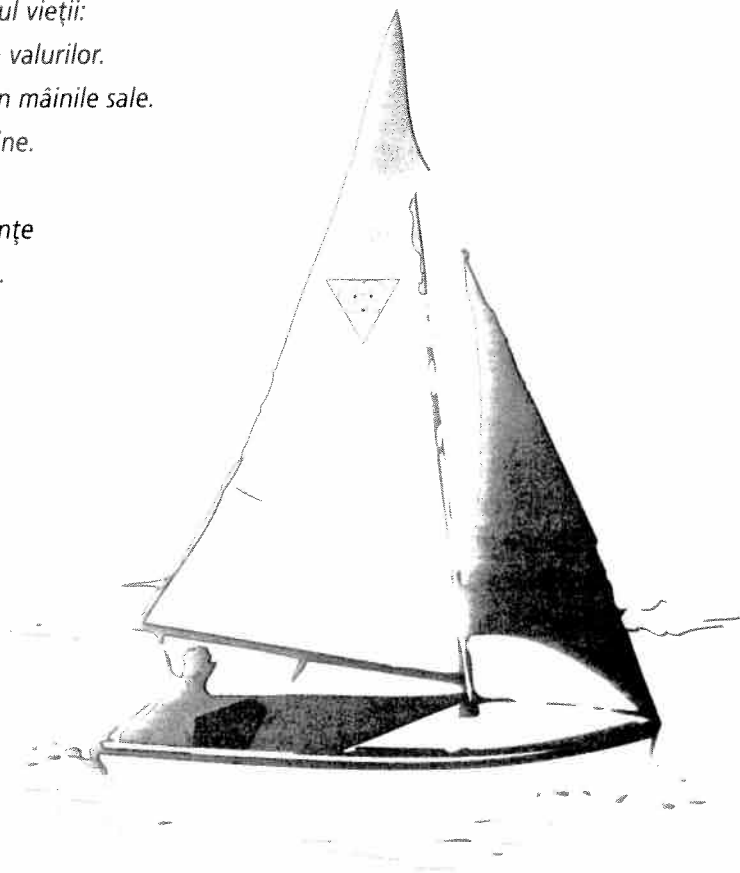
Soarta sa este în mâinile sale.

Decizia îi aparține.

Ca să trăiască,

trebuie să renunțe

la supraviețuire.

RENA, IAPA SUVERANĂ

ÎMI REAMINTESC cine sunt:

Diezeea creatoare nelimitată! Îmi urez bun venit pe acest Pământ.

Eu, Rena, sunt un bebe, un **nou-născut**. Trebuie să învăț totul, pentru că nu știu nimic despre viață. Mai rău, mai întâi trebuie să mă debarsez de Egoliatul meu, de instrumentele mele de supraviețuire care se agață de mine precum lipitorile. Nu numai că nu-mi servesc la nimic, dar mă împovărează și mă împiedică să avansez. Am ales această naștere. Acum că sunt «în viață», nu mă mai pot întoarce la micul meu confort uterin inconștient și liniștit. Știu cine sunt și știu ce fac aici: am venit să mă desăvârșesc, să realizez divinitatea mea în mod concret în materie. Ei bine, am ceva de lucru!

Eu, Rena, sunt o iapă de **acțiune**. Știu că soarta mea se află în mâinile mele. Sunt creatoarea vieții mele. Este ceea ce fac. Nu aștept niciun salvator și niciun zeu. Rugăciunile și meditațiile sunt de domeniul trecutului. Îmi suflec mânecile și mă pun pe treabă. Am încă frici: le identific și le vindec. Mă eliberez de minciunile, credințele, legăturile, protecțiile, așteptările, judecățile mele. Demasc fricile ascunse și le transform în iubire. Mă comport conform vocii mele interioare divine. Gândesc/vorbesc/acționez conform sufletului și conștienței mele. Învăț arta divinității. Mă dezvolt conform ritmului meu. Pentru a-mi intensifica ritmul de dezvoltare, dau mână liberă sufletului meu. Pentru a-l încetini, pun condiții: nu atinge perechea mea, copiii mei, slujba mea, casa mea, reputația mea, economiile mele...

Mă numesc **Rena**. Sunt o iapă care renaște pentru VIAȚĂ. M-am trezit dintr-un somn lung. Am devenit, în sfârșit, conștientă de realitatea care mă înconjoară după miile de ani de inconștientă comatoasă petrecută în lumea iluziei. Mă ridic deasupra supraviețuirii și sunt propulsată în viață. Încă mă aflu sub șocul nașterii. Constat că aici totul este în contradicție cu ceea ce am văzut – și crezut – înainte. Ah! așa deci!

M-am considerat o oaie și iată că s-a dovedit că sunt o iapă.

Ce destabilizare...

Nu-mi pot imagina că am avut un asemenea lapsus...

Eu, Rena, știu tot și mă c... persoane preti... facă legile și s... contactul cu co...

Eu, Rena, meu. Nu există Realizez că nu... nu familia. Rer... singură și mă... interioară, ce p... persoană suve... pentru ea. Dac... sfârșitul domin...

Eu, Rena, Sunt două, în a... Diezeea spirit s... creez sunt eu. Și cu atât mai... gândesc, spun... ce alții gândes... frecvențele vib... este și rămâne

Eu, Rena, sunt oaie și luț... Deci, nu mai a... turmă. Nu mai

Eu, Rena, Mă hrănește ș... iubirea exterio... că ei/ele mă v... respinsă. Sunt... din experiență... și dă aripi. Eu, Dimpotrivă. Iu... la sfârșitul zile... dată când mă

Eu, Rena, sunt Diezeea, și nu recunosc decât propria mea **autoritate interioară**. Ea știe tot și mă conduce spre paradis. Am încredere completă în ea și o ascult orbește. Unele persoane pretind că au autoritate asupra mea. Sunt libere să creadă acest lucru. Le las să facă legile și să le impună celor care cred în autoritatea exterioară. Mă angajez să mențin contactul cu conștiința mea, și să o ascult numai pe ea.

Eu, Rena, sunt **suverană**. Autoritatea supremă asupra vieții mele se află în interiorul meu. Nu există nimeni nici deasupra mea și nici sub mine. Nici Biblia și nici Constituția. Realizez că numai persoana este suverană, nu țara, nu statul, nu provincia, nu orașul, nu familia. Renunț la «solidaritatea turmei», această solidaritate a fricii. Învăț să trăiesc singură și mă vindec de frica că voi fi exclusă și mâncată de lup. Cultiv suveranitatea interioară, ce precedă solidaritatea universală. Fără suveranitate nu există solidaritate. O persoană suverană are toate drepturile și nicio datorie. Ea singură face legea, legea sa pentru ea. Dacă o ascultă sau nu, numai de ea depinde. Este sfârșitul supunerii prin forță, sfârșitul dominării-exploatării. Și începutul egalității-echității.

Eu, Rena, sunt **indivi-dualizată**. Sunt o persoană conștientă de dualitatea nedivizată. Sunt două, în același timp, un suflet și un corp, însă nu sunt decât o singură Diezeea: Diezeea spirit și Diezeea materie. Sunt creatoare și creație. Eu sunt cea care creez și ceea ce creez sunt eu. Cum sunt divină, tot ceea ce creez este divin. Deci, binele și răul nu există. Și cu atât mai puțin judecata. Toată lumea are dreptate și nimeni nu greșește. Tot ceea ce gândesc, spun și fac este divin și perfect. Tot ceea ce mi se întâmplă este perfect. Tot ceea ce alții gândesc, spun și fac este perfect. Tot ceea ce li se întâmplă este perfect. Numai frecvențele vibratorii ale gândurilor, cuvintelor, acțiunilor variază, dar natura lor nu, aceasta este și rămâne divină întotdeauna.

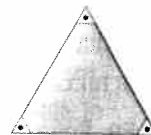
Eu, Rena, sunt **UNA**. Fac unitate între opozanți. Nu-mi mai este frică de lup pentru că sunt oaie și lup în același timp. Facem un menaj bun și armonia domnește între noi doi. Deci, nu mai am nevoie de salvator pentru a mă proteja de lup. Și cu atât mai puțin de turmă. Nu mai fac parte din... Nu mai sunt «membră» a... Nu mai aparțin de nimeni. Exist.

Eu, Rena, **mă iubesc**. Știu că singura iubire adevărată este în mine, în interiorul meu. Mă hrănește și este inepuizabilă. Iubirea nebună care dă aripi este în mine! Nu mai aștept iubirea exterioară care vine din partea altora. Nu-i mai iubesc pe alții/altele în speranța că ei/ele mă vor iubi. Nu, în primul rând mă iubesc pe mine. Dezamănesc așteptările. Sunt respinsă. Sunt văzută drept o egoistă. Aceste atitudini mă lasă indiferentă, pentru că știu din experiență că egoismul micșorează, contractă și taie aripile, în timp ce iubirea dezvoltă și dă aripi. Eu, aleg zborul! Nu m-au învățat iubirea de sine nici la școală și nici acasă. Dimpotrivă. Iubirea pentru ceilalți a fost venerată, dată ca exemplu și a însoțit omul în cer la sfârșitul zilelor sale. Pentru moment, sunt pe Pământ și experimentez paradisul de fiecare dată când mă iubesc.

O IAPĂ DE ACȚIUNE SPUNE NU

NU celor 3 „C” de infern pe Pământ

Nu CONFLICTULUI. Sfârșesc orice formă de conflict.

- Cu mine însămi. Încetez să mai combat divinitatea mea interioară. Pun capăt dualității existente între inima mea și capul meu, între „a fi” și „a avea”. Decid să închid câmpul de luptă existent în mine. Aleg clar și ferm trecerea lui „a fi” în fața lui „a avea”. Mă iubesc, pe mine, în toate circumstanțele. Îmi ascult inima și mă supun ei.

- Cu familia mea: soție, soț, mamă, tată, copii, surori, frați... Am creat familia în care m-am născut și mă împac cu creația mea. Mă eliberez de toate nenorocirile pe care le-am creat și trăit, de toate amintirile urâte și de toate reproșurile pe care le-am menținut la adresa persoanelor considerate de mine responsabile. Sunt creatoarea tuturor experiențelor mele din iubire pentru mine. Nu mai încerc să-i schimb pe alții; mă ocup de mine și de afacerile mele.

- Cu ceilalți: vecini, colegi de muncă, prieteni... Văd în ei persoane divine ca mine și respect adevărul lor precum îl respect pe al meu. Informez fără a convinge. Mă afirm fără motiv.

Nu CARDURILOR și CARNETELOR. Sunt o entitate divină și nu o membră, și cu atât mai puțin un număr, a unei turme. Îmi afirm propria mea individualitate umană. Mă debarasez de cardurile mele de: identitate, asigurare socială, credit, debit, bancomat, asigurare de boală (SECU), spital, donor de organe, grupă sanguină, permis de conducere, asigurare auto, student/studentă, pensionar, membru al unei asociații sau al unui club... Nu CARNETELOR: de cont bancar, de cecuri, de sănătate, de vaccinare, de tratament...

Nu CONSUMĂRII. Nu cumpăr decât lucrurile de care am nevoie. Nu colaborez cu centrele comerciale mari (supermarketuri, megamarketuri) și cu lanțurile de magazine. Cumpăr de la micii furnizori autonomi. Nu sunt complice la asuprairea lucrătorilor. Este inutil să particip la boicot sau să reclam legile internaționale pentru a împiedica exploatarea lucrătorilor; este suficient să cumpăr produse locale și regionale. Nu încurajez defrișarea pădurilor: cumpăr ziare regionale. Nu mai colaborez cu publicitatea oferită de radio și televiziune. Războiul prețurilor mă lasă rece: nu cumpăr articole aflate în sold, nu alerg după reduceri. Plătesc prețul just.

O IAPĂ

DA celo

Da COM

„a fi”, ca veritabilă frecvență comunită comuniu Noi creăr

Da CERC

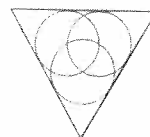
din cerc e există în un șef, u este toat nimic nat stabilesc ECHITATI

Da CON!

dintre pe că proces liniștit fii

O IAPĂ DE ACȚIUNE SPUNE DA

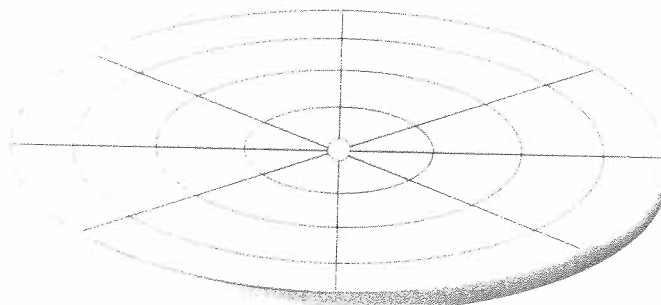
DA celor 3 „C” de paradis pe Pământ

Da COMUNITĂȚII SPIRITUALE. Comunitatea este o stare de „a fi”, caracterul a ceea ce este comun. Singura comunitate veritabilă este cea interioară, unde sufletul și corpul vibrează la o frecvență comună. De aici se manifestă în exterior dând naștere comunității spirituale. Aceasta reunește persoanele care se află în comuniune spirituală, fiind unite de credința în divinitatea lor interioară. Noi creăm paradisul terestru în noi, și apoi îl manifestăm între noi.

Da CERCULUI. Formez un cerc cu mine însămi și cu alții. Fiecare unitate din cerc este egală pentru că este de natură divină. Divinitatea interioară există în fiecare persoană. Noi toți suntem Diezeea. Nu există loc pentru un șef, un rege, responsabili, vârstnici, înțelepți, lideri... Fiecare persoană este toate acestea. Faptul că suntem conștienți sau nu, nu schimbă cu nimic natura noastră. Acordând întâietate lui „a fi” în fața lui „a avea”, stabilesc EGALITATEA între persoane și permit surorii sale gemene, ECHITATEA, să se manifeste.

Da CONSENSULUI UNANIM. Orice decizie este luată cu acordul fiecăreia dintre persoanele participante. Fără unanimitate, nu există decizie. Susții că procesul de decizie este blocat? Dimpotrivă! Fiecare participant este liniștit fiindcă știe că decizia care se va lua va fi convenabilă pentru el.

REALIZA, IAPA ÎNARIPATĂ

Mă numesc **Realiza**. Sunt o iapă înaripată.

Sunt **nelimitată**. Nu cunosc nici limite, nici frontiere.

Nimic nu mă oprește. Merg pe pământ și zbor în aer, după cum cred de cuviință.

Sunt pe deplin conștientă cine sunt, Diezeea creatoare nelimitată.

Sunt desăvârșită. Sufletul și corpul meu s-au contopit și vibrează într-o perfectă armonie unul cu celălalt.

Sunt tot, știu tot, pot tot, sunt pretutindeni. Sunt creatoarea planului meu divin și îl execut perfect.

Eu, Realiza, trăiesc în afara timpului și spațiului. Am fost și voi fi întotdeauna. Sunt eternă și nemuritoare. Voi rămâne pe această planetă atâta timp cât voi dori. Pot materializa sau dematerializa corpul meu sau toate celelalte creații după dorință.

Eu, Realiza, mă aflu într-o stare permanentă de **creație**. În fiecare clipă, creez întregul univers. Trăiesc momentul prezent. Nu copiez modelele altora. Nu repet teoriile trecutului. Este suficient să mă gândesc la ceva pentru ca gândul meu să se materializeze imediat. Cele patru corpuri ale mele, spiritual, mental, emoțional și fizic sunt perfect aliniate la frecvența vibratorie a Diezeii. Creez materia după chipul și asemănarea mea. Sănătatea perfectă, frumusețea, bogăția, puterea, fericirea, pacea... sunt atributele mele normale. Prin intermediul creației mele devin conștientă cine sunt. Mă văd în materia creată precum într-o oglindă. Sunt uimită și stupefiată. Am creat paradisul pe Pământ în interiorul meu și el s-a materializat în exteriorul meu.

Eu, Realiza, sunt **autoritatea interioară divină**. Sunt atotputernică. Pot face orice. Comand totul și totul mi se supune. Pentru că sunt tot. Mă văd în întreaga creație. Rezonez cu tot. Sunt tot, totul este în mine. Sunt de acord cu tot. Niciodată, nu resping și nu neg nici măcar una din operele mele, oricare ar fi ea. Experimentez tot. Permit tot. Binecuvântează tot.

Eu, Realiza, ce există. Încă alta din creații mele, se întâmplă. Compătim doar o solidară protecție. Dimi

Eu, Realiza, pentru mine. Și sunt. Nu există

Eu, Realiza, mă iubesc nelir pentru alții se r contagioasă. Ci reostatul urcă l terestru sau inf

Eu, Realiza, singure și unice în materie. Sunt lumină. Nu am nevoie nici de r

Eu, Realiza, sunt **solidară** cu întregul Univers. Persoană, animal sau lucru, sunt tot ceea ce există. Încarnată sau neîncarnată, înger sau diavol, sunt tot. Ceea ce afectează una sau alta din creațiile mele, mă afectează pe mine. Ceea ce se întâmplă cu una sau alta din creațiile mele, se întâmplă cu mine. Când una dintre ele râde, eu râd. Când una dintre ele plânge, eu plâng. Compătimesc tot, pentru că sunt tot. Solidaritatea mea este **universală** și nu este doar o solidaritate limitată la o regrupare de tip turmă creată pentru a asigura securitate și protecție. Dimpotrivă. Solidaritatea universală, este conștiența a ceea ce sunt: UNA și TOT.

Eu, Realiza, sunt **TOT**. Sunt fiecare celulă unică din întregul Univers. Nu există secrete pentru mine. Știu tot, cunosc tot, din interior. Nu mă pot disocia de cine sunt sau de ceea ce sunt. Nu există nimic fără dorința și acordul meu. Sunt tot și totul este în mine.

Eu, Realiza, **ii iubesc pe ceilalți precum mă iubesc pe mine**. Cum sunt totul și mă iubesc nelimitat, iubesc totul nelimitat. Acum că sunt iubire pură, fără frică, iubirea mea pentru alții se revarsă. Îmi deschid inima la tot, tot timpul și constat faptul că iubirea este contagioasă. Cu cât strălucesc mai mult, cu atât umbra dispare, ca într-o piesă sumbră în care reostatul urcă la infinit. Iubirea permite tot. Îmi permit tot și permit tot. Fie că este paradisul terestru sau infernul pe Pământ, totul este perfect, totul este divin.

Eu, Realiza, sunt **trinitatea**. Sunt corpul, sufletul și spiritul, trei manifestări ale unei singure și unice divinități. Sunt în armonie cu ordinul divin și permit manifestarea spiritului în materie. Sunt nelimitată. Nu am nevoie nici de lichide și nici de mâncare, mă hrănesc cu lumină. Nu am nevoie nici de veșminte și nici de adăpost, mă încălzesc cu lumină. Nu am nevoie nici de recunoaștere și nici de iubire, sunt înconjurată de lumină. **Eu sunt lumina!**

EU SUNT LUMINA!

CU SAU FĂRĂ ARIPI, ESTE O IAPĂ

Ce ne diferențiază pe noi, Rena și Realiza?

– ARIPILE NOASTRE.

Amândouă suntem iepe.

Ce ne identifică pe noi, Rena și Realiza?

– NATURA NOASTRĂ DIVINĂ.

Amândouă suntem ființe divine.

Ce ne caracterizează pe noi, Rena și Realiza?

– CONȘTIENȚA NOASTRĂ.

Amândouă suntem conștiente de divinitatea noastră interioară.

Conștiența

Noi, Rena și Realiza, suntem persoane conștiente de natura noastră divină. Știm că suntem Diezeea.

Noi nu privim spre cer când vorbim despre hazard, plan divin, univers, viață.

Noi privim în **interiorul nostru**.

Ne recunoaștem toate atributele divinității fără excepție și fără limite.

Ne bazăm numai pe noi înșine, **indivi-dual**, pentru a asigura salvarea noastră.

Noi am ales VIAȚA.

Creația

Noi, Rena și Realiza, creăm originalul pornind de la nimic. Nu repetăm și nu copiem operele altora. Nu mai reproducem conflictele și nici patologiile strămoșilor noștri. Stopăm decodificarea mesajelor și întreținerea noțiunii de creator exterior. Punem capăt acestei credințe care menține în permanență un conflict de separare între creator și creatura sa. Noi suntem creatoarea și creația contopite într-una singură. Tot ceea ce se întâmplă este creația noastră și suntem împăcate cu tot ceea ce creăm.

Eu, Realiza, m-am schimbat fizic. Sunt androgină. Nu mai am organe de reproducere. Creez pornind de la nimic. Nu am relații sexuale și trăiesc un orgasm cosmic continuu!

Prioritatea femininului

Noi, Rena și Realiza, știm că întreaga mișcare a vieții **pornește din interior** – feminin – și se îndreaptă spre exterior – masculin. Că a fi-ul precedă a avea-ul, spiritul, materia, sufletul, corpul, invizibilul, vizibilul. Adevărul ne este dat de cel de-al șaselea simț al nostru, conștiența noastră. Ne numim iepe și vorbim la feminin.

Solitudine

Eu, Rena, frica sub toate privilegiile, bur să mă realiz ca «MEMBRĂ» a

indiviză. **Fac a** însămi. Noi fori mea. Sunt indiv

Eu, Realiza sunt tot. Sunt s

Autoritate

Noi, Rena și autorități interic privește autorită noastră lege înti noastre. Suntem familii, rase, naț și înrobitoare, se apartenență, de legile lor. Sunter

Libertatea

Eu, Rena, ia Prin natura mea mea, cu atât ma imi pot acorda s știu că eu sunt a mele de supravie mă pot pedepsi Aleg să mă supu divină față de „I

Eu, Realiza, înlănțuită la sol. dogmă nu mă în trecut nu mă reț

Solitudinea

Eu, Rena, iapa **indivi-dualizată**, trăiesc în solitudine. Am părăsit turma. Am înfruntat frica sub toate formele sale. Nu contează faptul că-mi pierd familia, prietenii, colegii, privilegiile, bunurile, reputația... sau că ajung în infern. Înainte de toate, mă aflu aici ca să mă realizez ca ființă. Sunt conștientă de cine sunt. Știu că trebuie să părăsesc limitele de «MEMBRĂ» a unui grup, ca să mă desăvârșesc. Nu mai sunt o parte a unui tot. Sunt o unitate indiviză. **Fac acest lucru singură**. Nu-mi este frică pentru că știu că suntem două, eu și eu însămi. Noi formăm un cuplu. Nimeni nu se poate amesteca între noi două fără permisiunea mea. Sunt indiviză și indivizibilă.

Eu, Realiza, trăiesc în interdependență cu tot, persoane, animale, lucruri. Pentru că știu că sunt tot. Sunt solidară cu **Universul**.

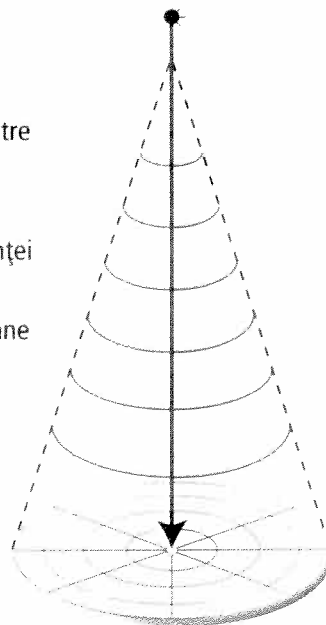
Autoritatea interioară

Noi, Rena și Realiza, răspundem numai în fața propriei noastre autorități interioare. Terminăm cu încercările de forță în ceea ce privește autoritățile exterioare și legile lor, ascultăm de propria noastră lege interioară și acționăm conform sufletului și conștienței noastre. Suntem indivi-duale și nu aparținem vreunei grupări, familii, rase, națiuni, țări, comunități... toate limite umane, profane și înrobitoare, sechele ale turmei. Adio vasalitate, supunere, apartenență, dependență, ascultare... față de alții și față de legile lor. Suntem propriile noastre stăpâne!

Libertatea

Eu, Rena, iapa îndrăgostită de liberate, nu mai „lupt”. Prin natura mea, sunt **liberă**. Cu cât trăiesc divinitatea mea, cu atât mai mult gust din liberate mea. Numai eu îmi pot acorda sau refuza libertatea. Dacă mă simt prizoniera unei persoane sau unei situații, știu că eu sunt autoarea. Mă grăbesc să repar aliniamentul și mă eliberez de instrumentele mele de supraviețuire. Cunosced libertatea. Autoritățile îmi pot reduce drepturile și libertatea; mă pot pedepsi chiar și cu moartea. Nu are importanță, pentru că numai eu dețin libertatea. Aleg să mă supun conștienței mele, vocea Diezeei. În orice ocazie, repet vasalitatea mea divină față de „Diezeea, creată de mine”.

Eu, Realiza, iapa desăvârșită, sunt liberă precum aerul. **Zbor**. Nicio legătură nu mă ține înlanțuită la sol. Nicio îndoială nu-mi îngreunează aripile. Nicio credință nu mă cuprinde. Nicio dogmă nu mă înțepenește. Niciun rol nu mă obligă. Nicio frică nu-mi răpește energia. Niciun trecut nu mă reține. Niciun viitor nu mă controlează. Libertatea mea este nelimitată!

Egalitatea

Noi, Rena și Realiza, suntem egale între noi și, de asemenea, cu oile. Tutuim pe toată lumea și invităm la reciprocitate. Nu utilizăm titluri. Astfel, noi interpelăm un judecător spunându-i „Domnule” și nu „Alteța voastră”. Punem punct dualității superior/inferior. Suntem conștiente atât de divinitatea noastră interioară, cât și de divinitatea tuturor creaturilor, conștiente sau nu. Aceasta este **egalitatea** indivi-duală a familiei universale. Ca și în cazul surorii sale gemene, **echitatea**, partajul conjugal este egal pentru toată lumea.

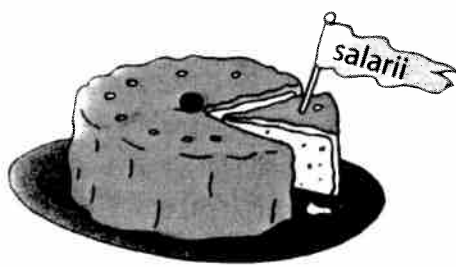
DE EXEMPLU

Să ne imaginăm un tort care reprezintă matrimoniul, colecția de bunuri moștenite de la strămoșii noștri, averea umanității. El este alcătuit din trei mari avuții:

1. Pământul: a fost defrișat și cultivat de umanitate.
2. Industria: rezultată din munca depusă de umanitate.
3. Serviciile: sunt fructul expertizei umanității.

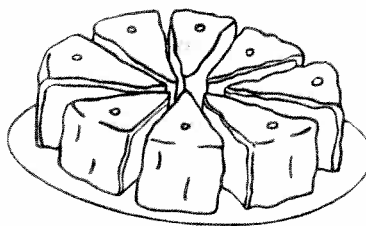
Care porție din tort – ce totuși îi aparține - va fi atribuită umanității? – Porția salariilor, și aceasta proporțională cu orele de muncă furnizate. Din această masă salarială, păstorul ia o parte pe care o redistribuie între diferitele pături sociale pentru „a asigura o aparență de justiție socială și de echitate”. În timp ce oile se luptă cu disperare între ele pentru a obține cât mai multe firimituri, păstorul păstrează restul tortului.

INEGALITATE/INECHITATE

redistribuire
a unei părți

EGALITATE/ECHITATE

distribuire
a întregului

Iepele sunt suverane. Ele sunt propriile lor patroane și își creează propria lor slujbă. Nu-și încredințează banii altora. Știu că tortul le aparține și nu-l dau autorităților. Întregul tort – și nu firimiturile – este distribuit echitabil între toate iepele.

Cercul ar

O comedi

Noi, Rena
umane. Știm c
tragedie sau o
și suferind este
când ne-o ami

Trinitatea

Noi, Rena
Suntem, în a
garantă și o si
trist, iapa inter
deține cheia tr

1.

2.

3.

Iapa este c
și recunoaște c
în care se află s
va alinia cu ea:

Cercul armonios al vieții

Noi, Rena și Realiza, conducem cavalcada noastră în cercul armonios al vieții. Am decis pentru viață și ne conformăm acestei decizii. Ne învârtim în sensul vieții, precum florile în natură, **din interior spre exterior**, într-o expansiune continuă.

Ne hrănim cu energia cea mai subtilă care există, cea a iubirii de sine.
La infinit!

...iubire...expansiune...iubire...expansiune...∞

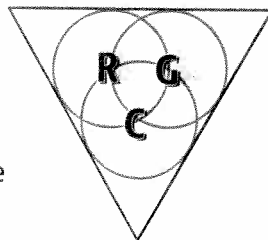
O comedie amuzantă

Noi, Rena și Realiza, suntem autoarele, actrițele și spectatoarele comediei umane. Știm că alegerea ne aparține. Putem trăi întreaga situație precum o tragedie sau o putem trăi precum o comedie. Prețul biletului este același. Trist și suferind este atunci când uităm de alegere. Amuzant și îmbucurător atunci când ne-o amintim.

Trinitatea atotputerniciei

Noi, Rena și Realiza, reprezentăm trinitatea atotputerniciei. Suntem, în același timp, trei personaje: creatoare-responsabilă-garantă și o singură persoană: iapa. Oricare ar fi scenariul, vesel sau trist, iapa interpretează întotdeauna trei roluri în același timp. Fiecare deține cheia trinității atotputerniciei.

1. **Creatoarea**, inițiază și permite orice situație. Este autoarea a tot ceea ce se întâmplă, fie că este vorba despre o situație fericită sau nefericită.
2. **Responsabila**, este cea care răspunde de situație, este încă creatoarea situației.
3. **Garanta**, este cea care își atribuie consecințele, care este acuzată sau lăudată, întotdeauna este vorba despre aceeași creatoare a situației.

Iapa este unica creatoare, responsabilă, garantă a tot ceea ce i se întâmplă. Își asumă tot, își recunoaște opera și semnează, fără să reproșeze și fără să condamne. Se poate ca situația în care se află să nu-i placă, la prima vedere. Își va recunoaște însă creația foarte repede și se va alinia cu ea: „Diezeea, facă-se voia ta!”. Iapa este ATOTPUTERNICĂ!

Eu, Realiza, am
frecvența sufletului
s-a transformat. Sur
Anunț nașterea une

Sănătatea

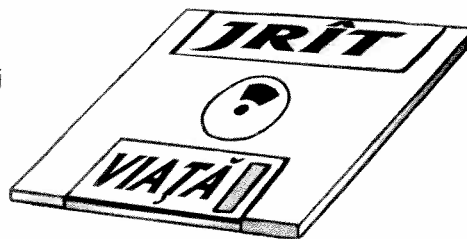
Noi, Rena și Realiza, suntem convinse că boala este o iluzie. Noi suntem, prin natura noastră divină, într-o stare perfectă de sănătate. Cu cât devenim mai conștiente, cu atât ameliorăm starea noastră de sănătate.

Eu, Rena, când mă îndepărtez de acest nivel de conștientă, mă îmbolnăvesc. Cu toate acestea, așa cum sunt capabilă să-mi creez boala, tot așa sunt capabilă să mă vindec. Acest lucru constă în a mă deprograma de conceptele mele de supraviețuire. Pentru a-mi ameliora sănătatea, trebuie să învăț să trăiesc. O întreagă reprogramare!

Eu, Realiza, sunt pe deplin conștientă de divinitatea mea interioară și mă bucur de o sănătate nelimitată.

Programul J.R.Î.T.

Pentru noi, Rena și Realiza, **corpul este un biocalculator** care se supune orbește programului ce i-a fost inserat. Ori, noi am venit pe Pământ cu discheta supraviețuirii: a munci, a suferi, a îmbătrâni, a muri (M.S.Î.M.). Ștergem acest program, articol cu articol, și îl înlocuim cu programul de VIAȚĂ: **a juca, a râde, a întineri, a trăi** (J.R.Î.T.). Realiza a terminat transformarea programului său.

Imaginează-ți deci ultima deprogramare pe care noi am făcut-o: respingem credința că individul are nevoie de apă și de mâncare pentru a putea trăi. Îmi închipui reacția industriei agroalimentare la auzul unei asemenea afirmații... Poate că se va bucura totuși, atunci când va afla urmarea firească a acestui proces, întinerirea. Gata cu bătrânețea și cu moartea. A noastră este tinerețea eternă și nemurirea fizică... Cuvântul Diezeei!

Vibrațiile ușoare

Noi, Rena și Realiza, suntem conștiente de faptul că suntem un spirit manifestat în materie. Susținem prioritatea principiului feminin. Cu cât integrăm această conștientă divină, cu atât frecvența vibratorie a corpului nostru se ridică.

Eu, Rena, devin mai ușoară de la o zi la alta. Alegerea mea în favoarea vieții este clară. Mai am încă frici. Le accept și le transform. Odată transformate în iubire, ele **ridică frecvența vibratorie** a celulelor corpului meu. De fiecare dată când vindec o frică, mă simt mai ușoară, mai puternică și mai energică.

Eu, Realiza, am frecvența corpului meu pe aceeași lungime de undă cu frecvența sufletului meu. Corpul meu a suferit o mutație. Codul meu genetic s-a transformat. Sunt iubire pură, vindec tot pe măsură ce mă transform. Anunț nașterea unei noi specii pe Pământ.

Rena

Realiza

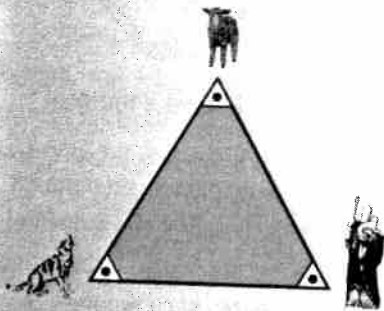

Văzute din EXTERIOR, oaia și iapa „par” DIFERITE.
Una este victimă, cealaltă este creatoare.

ILUZIA OII

Ea inventează o tragedie cu trei personaje imaginare:

1. Blata oaie, **victimă** neputincioasă și iresponsabilă. Se hrănește cu frică.
2. Lupul cel rău, **vinovat** de nenorocirile oii, inamicul exterior.
3. Bunul Păstor, **salvatorul** care protejează oile de lup. Închide oile în stână.

Oala sfârșește prin a muri, pentru că...

Rolul păstorului este:

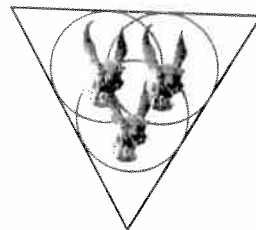
- de a tunde oile la maxim
- iar atunci când nu vor mai avea lână,
- de a le conduce la abator

Oala este prizoniera
MISTERULUI TRINITĂȚII
Sunt trei...

REALITATEA IEPEI

Ea creează o comedie cu o singură și aceeași persoană reală:

1. Iapa, singura **creatoare** a întregii creații. Se hrănește cu iubire.
2. Iapa, singura **responsabilă** a întregii creații, creată după chipul și asemănarea sa.
3. Iapa, singura **garantă** a uniunii creatoare/creație. Asigură pace și libertate.

Iapa trăiește o veșnicie, pentru că...

Iapa este UNA și
TOT în același timp:

- inamicul exterior nu există,
- protecția este inutilă,
- păstorul se prăbușește și moare

Iapa posedă cheia
SECRETULUI TRINITĂȚII:
Cele trei nu sunt decât una!

Vă

OAIA est
INCON

Se consideră
a unui cr

Sep
creator

Domnește cor

Crearea in

Rămân o oa
semnez creați
ele și astfel c

Văzute din INTERIOR, oaia și iapa sunt IDENTICE.

Ambele sunt creatoare.

OAIA este o creatoare
INCONȘTIENTĂ.

Se consideră o biată creatură
a unui creator exterior.

Separarea
creator - creatură.

Domnește conflictul și războiul.

Crearea infernului pe Pământ.

Că sunt conștientă sau nu,
că vreau sau nu,
că sunt oaie sau iapă,

Eu creez!

Întreaga creație

respingătoare sau agreabilă

este a mea, după chipul și asemănarea mea.

Alegerea îmi aparține:

Rămân o oaie, refuz să-mi
semnez creațiile, mă lupt cu
ele și astfel creez infernul.

Mă **transform** în iapă, îmi
semnez creațiile, fac pace cu
ele și astfel creez paradisul.

IAPA este o creatoare
CONȘTIENTĂ.

Este propria sa creație iar
creatoarea se află în interiorul său.

Unirea
creatoare - creație.

Domnește armonia și pacea.

Crearea paradisului pe Pământ.

TRANSFORMAREA

Pentru ca oaia să devină iapă, să treacă de la animal la divin,
oaia trebuie să sufere o transformare radicală.

Precum omida care moare pentru a deveni fluture,
oaia trebuie mai întâi să moară pentru ca apoi să se nască iapă.
Iată provocarea ființei umane pe această planetă.

A renaște pare o idee simpatcă; însă a muri, nu.

De fapt, pentru ce să mor? – Să mor pentru Egoliatul meu.

Să-mi abandonez, cu orice preț, toate instrumentele de supraviețuire,
protecțiile mele și securitatea mea atât de scump plătite.

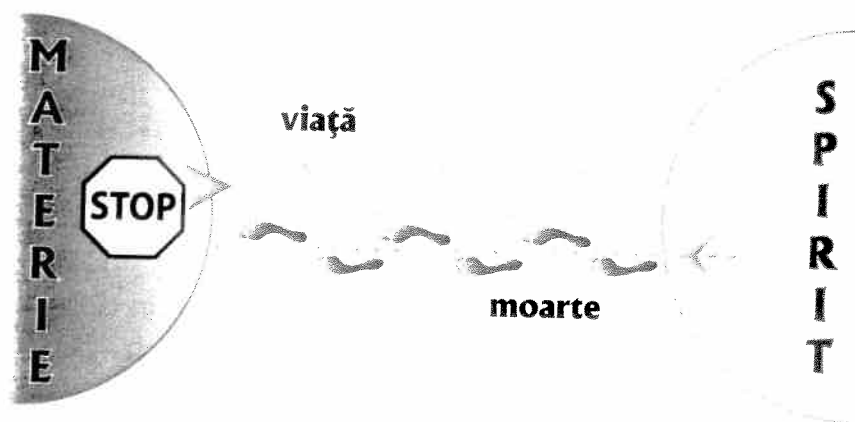
Ele mi-au permis să supraviețuiesc, însă dacă le păstrez, mă vor ucide.

Un viraj de 180 de grade

A transforma nu înseamnă a reforma, nu este vorba nici despre schimbare, nici despre modificare. Este o **mutație**. Iapa nu este o oaie mai mare cu părul aspru în locul lânii ondulate. Este o altă rasă, complet diferită, ca atunci când omida devine fluture. Este vorba despre o mutație genetică.

La ființa umană, conștiința animală de supraviețuire este pe cale să moară și să se mute la conștiința divină de viață. În acest moment, ființa umană se află pe drumul supraviețuirii care conduce la moarte. Ea trebuie să se oprească complet, să facă un viraj de 180 de grade și să pornească în direcția opusă. Adică să gândească, să vorbească și să acționeze **exact invers** decât a făcut-o până acum.

Acest lucru se va face de la sine? – Nu. Ființa umană are alegerea și numai ea singură își poate decide destinul. Timpul va reuși să rezolve aceste lucruri? – Nu. Cu cât trece timpul, cu atât ființa umană se adâncește în supraviețuire și se apropie de moarte. Numai un viraj de 180 de grade poate stopa sinuciderea sa și o poate pune pe drumul vieții.

Moartea o

Moartea este

Este manifest

Eu sunt cea c

„prefer să m

mai degrabă

Aleg SĂ MOI

Care frică?

Frica de moa

Care moarte

Moartea lui I

Sufletul nu c

Egoliat este

A uitat de na

Este inconști

Cu cât îi este

Cu cât devin

Este cercul v

Egoliatul me

Pot alege de

Îmi amintesc

mă eliberez

Egoliat, este

atașamentul

Pentru ca să

Transform fr

unele după :

Și, în sfârșit

Moartea oîi

Moartea este întreruperea completă și definitivă a supraviețuirii.

Este manifestarea alegerii mele.

Eu sunt cea care mă sinucid spunând:

„prefer să mor de...

mai degrabă decât să mor pentru ...”

Aleg SĂ MOR DE FRICĂ mai degrabă decât SĂ MOR PENTRU FRICĂ.

Care frică?

Frica de moarte.

Care moarte?

Moartea lui Egoliat, personajul supraviețuirii mele.

Sufletul nu cunoaște frica de moarte, pentru că este nemuritor.

Egoliat este cel căruia îi este frică de moarte, pentru că este muritor.

A uitat de natura sa divină.

Este inconștient.

Cu cât îi este mai frică, cu atât devine mai greu.

Cu cât devine mai greu, cu atât îi este mai frică.

Este cercul vicios al fricii de moarte a lui Egoliat.

Egoliatul meu mă face SĂ MOR DE FRICĂ.

Pot alege de asemenea SĂ MOR PENTRU FRICĂ.

Îmi amintesc de natura mea divină și

mă eliberez de armura mea de Egoliat.

Egoliat, este ceea ce posed – „a avea”, nevoile mele,

atașamentul meu față de instrumentele de supraviețuire.

Pentru ca să trăiesc, Egoliatul meu greoi trebuie să devină ușor.

Transform fricile mele în iubire,

unele după altele.

Și, în sfârșit egoul meu devine liber!

Ciclurile de supraviețuire ale naturii

Supraviețuirea este ciclică, un ciclu perpetuu al morții și al renașterii. Așa este și în natură. Să privim ciclul anotimpurilor, de exemplu.

PRIMĂVARA, este renașterea.

Viața revine. Apar mugurii. Activitatea reîncepe.

VARA, este înflorirea.

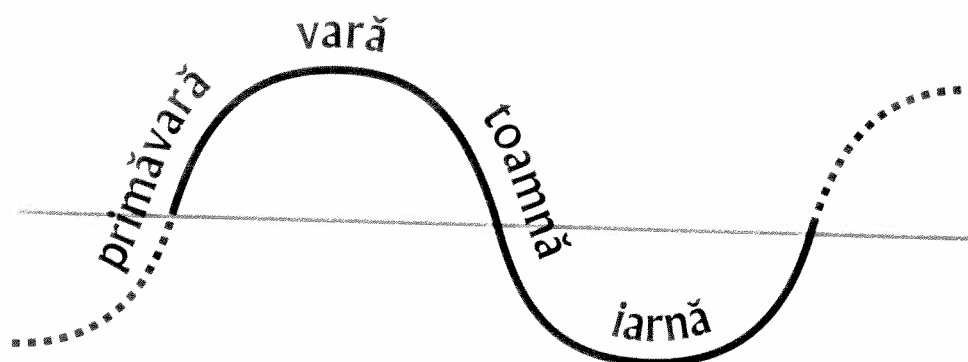
Viața se desfășoară din plin. Florile au înflorit. Activitatea se desfășoară la maximum.

TOAMNA, este declinul.

Viața încetinește. Florile se ofilesc. Activitatea se diminuează.

IARNA, este moartea.

Viața se oprește. Florile mor. Activitatea încetează.

Apoi revine primăvara... reîncepe următorul ciclu... fără încetare.

Așa se întâmplă și cu supraviețuirea persoanei. Este făcută dintr-o succesiune de morți/renașteri. Cu fiecare renaștere, nivelul de conștiință crește. **Dar pentru a crește, mai întâi trebuie să moară Egoliat.** Iar moartea produce frică.

Această moarte se numește depresie. Este o vale aflată între doi munți. Este percepută precum un vid, o pierdere de repere. Este considerată precum o perioadă de doliu, o înmormântare între două nașteri. Moartea este inevitabilă în supraviețuire.

Pot alege drumul firesc al naturii: să experimentez moartea și să mă renasc mai măreață; sau pot alege drumul care este împotriva naturii: să refuz moartea și să mă renasc fără măreție.

Depresia

DEPRESIA este un toamnă la primăvară.

1. ACCEPT depre și știu că aceasta face încetinesc activitățile mele și ies din starea Diezeea și îi mulțumesc a dezvolta nivelul de c moderată ca durată și

2. REZIST în fața depresivă și o neg. Îmi ar fi întâmplat. Refuz : Găsesc un vinovat per din ce în ce mai mult,

3. STOPEZ depre forme de evadare. Am ca în trecut. Regăsesc primăvara și sunt la fe continui să repet aceea iarna, depresia și moa

Depresia este o et în care eu îi rezist. Iar că va sosi, și că nu se simplu, același lucru.

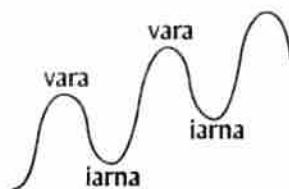
DE EXEMPLU

Prietenul meu Ph altă relație. Philip supărarea și nici s ce i-a adus acest următoarea prim Prin urmare, sufle Pentru a-i da o n

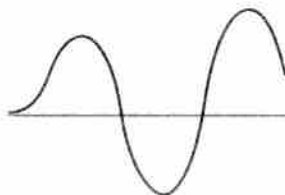
Depresia

DEPRESIA este un instrument de supraviețuire. Este iarna care asigură trecerea de la toamnă la primăvară. Este cadoul pe care mi-l fac. Variaza însă în funcție de atitudinea mea.

1. ACCEPT depresia. Sunt conștientă de starea mea depresivă și știu că aceasta face parte din procesul meu de evoluție. Îmi încetinesc activitățile. Îmi fac timp pentru mine. Fac față fricilor mele și ies din starea mea de supunere. Intensific relația cu Diezea și îi mulțumesc pentru cadoul pe care mi l-a făcut pentru a dezvolta nivelul de conștiență al sufletului meu. Depresia este moderată ca durată și intensitate.

2. REZIST în fața depresiei. Nu sunt fericită de starea mea depresivă și o neg. Îmi continui activitățile ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Refuz să o consider un instrument de dezvoltare. Găsesc un vinovat pentru nefericirea mea. Depresia se agravează din ce în ce mai mult, luând proporții imense.

3. STOPEZ depresia cu tot felul de medicamente și/sau alte forme de evadare. Am impresia că m-am vindecat, și «funcționez» ca în trecut. Regăsesc iluzia de a trăi însă ratez iarna. Vine primăvara și sunt la fel cum eram. Omidă rămâne omidă iar fluturele nu mai sosește. Și continui să repet aceeași experiență atâta timp cât ea mă poate ajuta să nu experimentez iarna, depresia și moartea.

Depresia este o etapă normală a procesului de evoluție. Produce suferință numai în cazul în care eu îi rezist. Iarna, florile suferă? – Nu, ele se odihnesc în așteptarea primăverii. Știu că va sosi, și că nu se trage de flori pentru ca ele să crească mai repede. Eu pot face, pur și simplu, același lucru.

DE EXEMPLU

Prietenul meu Philippe a pus capăt relației sale cu Claudia. La scurt timp, a intrat într-o altă relație. Philippe a trecut cu ușurință peste iarnă. Însă nu a avut timp să-și trăiască supărarea și nici să-și dezvolte nivelul de conștiență. Nu și-a acordat timp să reflecteze ce i-a adus acest divorț. Nu a despachetat cadoul pe care și l-a dăruit. Trăiește deja următoarea primăvară, la același nivel de conștiență în care se afla primăvara trecută. Prin urmare, sufletul său îi va dăruia din nou același cadou, mai mare, de această dată... Pentru a-i da o nouă ocazie de a realiza de ce a venit pe acest Pământ.

A muri pentru a trăi

„Toată lumea vrea să ajungă în cer,
daaar nimeni nu vrea să moară...
Nimeni, nimeni, nimeni nu vrea să moară...”,
spune cântecul.

Ei da!

Ca să mă nasc, trebuie să renunț la viața fetală.

Ca să trăiesc, trebuie să renunț la supraviețuire.

Pentru a merge într-un alt oraș, trebuie să-l părăsesc pe cel în care mă aflu.

Nu viața mă înspăimântă; ci moartea a ceea ce cunosc.

Pentru a mă lansa în necunoscut trebuie să mor pentru ceea ce știu.

De fiecare dată când sunt pe punctul să iau o decizie importantă în viața mea,
mă simt ca și cum aș fi în vârful unei trambuline.

Dacă rămân, voi muri de foame și de frig.

Ca să trăiesc, trebuie să sar de pe această trambulină.

Inima mea îmi spune să o fac.

Da, **daaar**... ce se va întâmpla cu mine?

Cum voi ateriza? Voi ști să înot? Apa va fi foarte rece?

Și dacă voi da peste rechini?

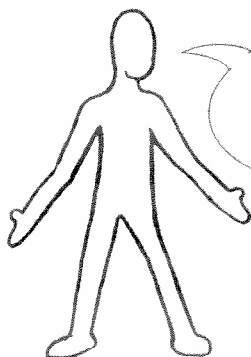
frica... frica... frica... frica... frica... frica... frica... frica...

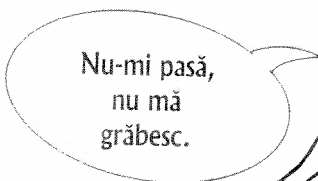
Cu cât amân decizia de a plonja; cu atât frica mea crește;

Cu cât frica mea crește, cu atât amân decizia.

Pentru a trăi, trebuie să-mi întrerup legăturile cu supraviețuirea și să mă dedic vieții,
savurând-o.

Supraviețuirea
te omoară
lent.

Nu-mi pasă,
nu mă
grăbesc.

Stop supravieț

Marea iluzie a spe

Supraviețuirea est

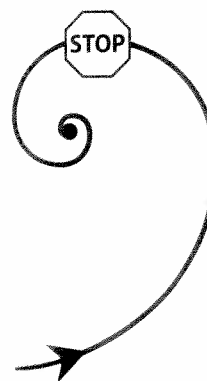
Pentru a trăi, tre

STOP minciunii car

binele... bolnavii... săr
mă mai deghizez în M
și l-am finanțat. Încete
finanțez bancherii și a
pentru protecția mea
sufletul pentru a urca
„nu am de ales”.

STOP compromisul

întrețin mitul „pentru
înlocuiesc o religie cu
cu un Sai Baba. Încete
medic cu un terapeut.
aur cu fetișismul „nev
cu altul. Încetez să mi

Stop supraviețuirii

Marea iluzie a speciei umane, este aceea că ea confundă supraviețuirea cu viața.
Supraviețuirea este moartea lentă.

Pentru a trăi, trebuie să RENUNȚ la lumea ILUZIEI.

STOP minciunii care amăgește. Încetez să mai cred în faptul că slujesc umanitatea... binele... bolnavii... săracii... adevărul, atâta timp cât servesc minciuna și moartea. Încetez să mă mai deghizez în Maica Tereza care «salvează victimele» unui sistem pe care eu l-am creat și l-am finanțat. Încetez să mai muncesc ca să-mi câștig viața... și ca să pierd. Încetez să mai finanțez bancheții și asigurările pentru siguranța mea; încetez să mai colaborez cu guvernele, pentru protecția mea și cu multinaționalele, pentru prețul scăzut. Încetez să-mi mai vând sufletul pentru a urca pe scara socială. Încetez să mă mai supun legilor stabilite spunând că „nu am de ales”.

STOP compromisului care mă făcea să am conștiința împăcată. Încetez să mai întrețin mitul „pentru mai multă justiție socială”, pentru o echitate mai bună. Încetez să mai înlocuiesc o religie cu alta; o religie cu o organizație spirituală; un Papă cu un Dalai Lama sau cu un Sai Baba. Încetez să mai înlocuiesc medicina convențională cu medicina alternativă; un medic cu un terapeut. Încetez să mai înlocuiesc rugăciunea cu meditația; idolatria viștelor de aur cu fetișismul „new age”. Încetez să mai înlocuiesc un partid politic cu altul; un șef de stat cu altul. Încetez să mai condamnăm mâncarea fast-food și să o laud pe cea „bio”...

Ca să trăiesc, utilizez următoarea formulă:

1. conștientizez faptul că mă deplasez în direcția morții;
2. numesc moartea pe numele său: sunt pe moarte;
3. îmi amintesc că pot alege între viață și moarte;
4. aleg viața și **decid să trăiesc... cu orice preț;**
5. STOP, mă opresc complet în cercul vicios al morții;
6. efectuez stânga-mprejur la 180° în spirala lui Fibonacci;
7. pornesc din nou în cercul armonios al vieții.

Viața mea are, în sfârșit, un sens!

Da sau Nu

Pentru decizia de a trăi?

Decizia este piatra unghiulară a transformării.

Este luată în trei etape:

1. ALEGEREA CARE POATE

Alegerea constă în a alege, a selecționa. Este specifică ființei umane. Exprimă liberul său arbitru, puterea de a spune nu sau da vieții. Include, de asemenea, dualitatea ființei umane, cauza suferinței și a stresului său. Pentru că „a alege înseamnă și a spune nu”. Și a spune nu, înseamnă pierdere, sfârșit, detașare, moarte. Când spun „eu nu pot alege” sau „nu am de ales”, mint. Pot alege. Adevărul este că „mi-e frică să aleg fiindcă mi-e frică de moarte”. „Sunt Diezeea și pot totul”, iată realitatea. „Este ceea ce vreau?”, iată întrebarea.

DE EXEMPLU

Aflându-se la volan, Silvia este oprită de un agent de circulație deoarece nu purta centura de siguranță. Acesta din urmă îi spune: „nu am de ales, trebuie să vă amendez”. Silvia rămâne nemișcată și îi răspunde simplu: „Aveți de ales”. Uluit, polițistul o lasă să plece fără a-i aplica vreo amendă.

2. VOINȚA CARE VREA

Voința este o aptitudine necesară în vederea îndeplinirii unor acțiuni. Implică energie și fermitate. Alegerea și voința sunt interdependente. Călătoresc împreună. Alegerea dă undă verde iar voința furnizează energia necesară pentru demararea deciziei. Se poate întâmpla să nu știu ceea ce vreau; într-un asemenea caz, mă întreb ce nu vreau. Răspunsul sosește întotdeauna rapid.

3. DECIZIA CARE TRANȘEAZĂ

A decide provine din latinescul «decidere» care înseamnă a tranșa, a rezolva printr-o decizie categorică o dificultate. Este sabia care tranșează între realitate și iluzie, între supraviețuire și viață. Pune capăt la „poate”; la „aș dori”; la „da, daaar” ..., la ezitare și îndoială. Ea eliberează. Taie toate punțile, legăturile, ridică ancora. Semnalează plecarea într-o nouă călătorie: ANGAJAMENTUL.

ALEGERE + VOINȚĂ => DECIZIE

Nu există decizie bună sau rea. Orice decizie este divină. Decizia luată din inimă deschide poarta iubirii. Se dezvoltă și dă aripi.

În timp ce decizia luată gândit – decizia rațională – este grea precum frica care o hrănește și oferă o senzație de moarte.

CÂND ÎMI ASCULT INIMA, NU FAC GREȘELI!

Cu ce preț...

Decid să trăiesc

Mor în ceea ce Ț

Eliberez în întreg

Dau mână liberă

Mă supun lui.

Îl urmez orbește

Îi permit energie

În mod necondiț

Sunt gata să ren

Plonjez fără să ș

Ce se va întâmp

Lucruri importan

Personajul m

Sufletul meu va

dezvoltării r

Voi întâlni oame

de care am

Voi trăi tot felul

care nu au r

loterie sau c

Viața mea se va

care nu mi-c

Dacă merg cu vi

cunosc belși

Dacă rezist vieții

sărăcia, miz

ER

Cu ce preț...

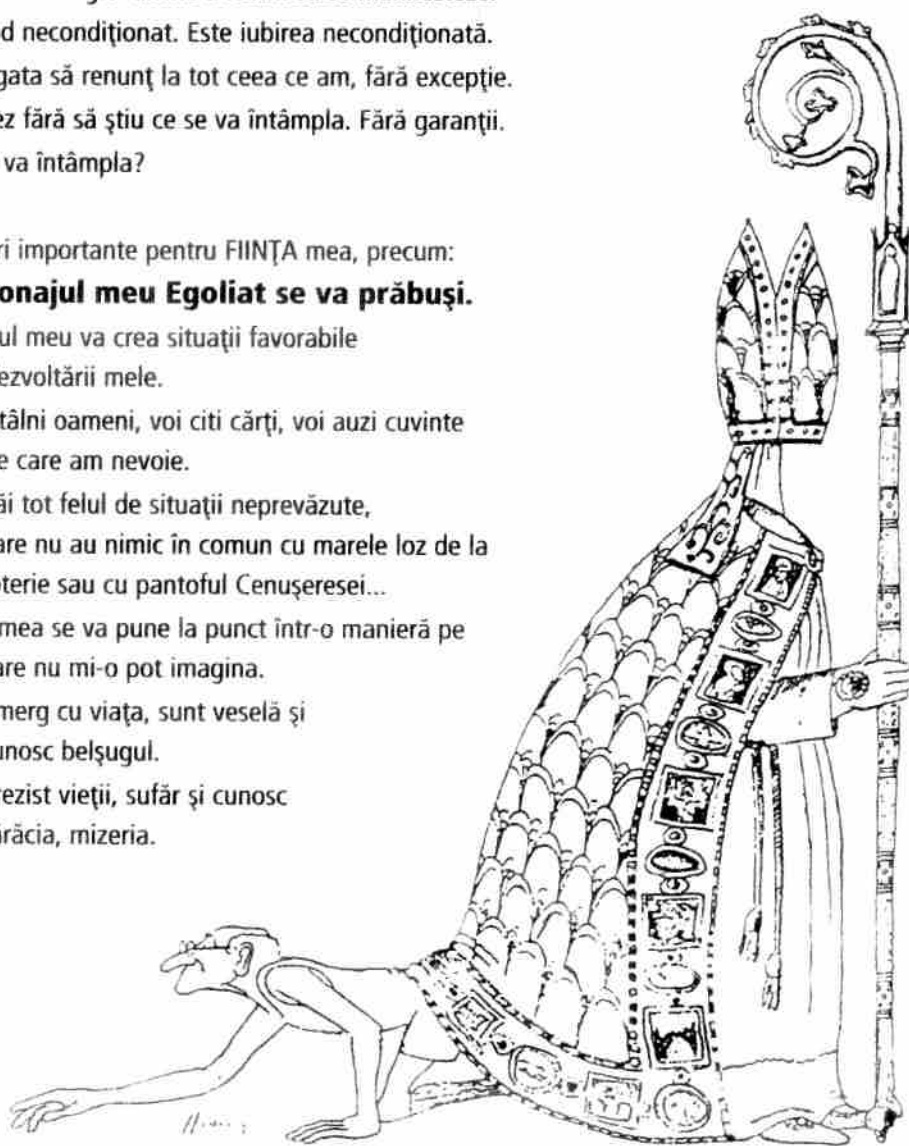
Decid să trăiesc?

Decid să trăiesc cu orice preț.
Mor în ceea ce privește atașamentele mele, bunurile mele.
Eliberez în întregime ființa mea.
Dau mână liberă sufletului meu.
Mă supun lui.
Îl urmez orbește fără să încerc să-l înțeleg.
Îi permit energiei divine a iubirii să se manifesteze.
În mod necondiționat. Este iubirea necondiționată.
Sunt gata să renunț la tot ceea ce am, fără excepție.
Plonjez fără să știu ce se va întâmpla. Fără garanții.
Ce se va întâmpla?

Lucruri importante pentru FIINȚA mea, precum:

Personajul meu Egoliat se va prăbuși.

Sufletul meu va crea situații favorabile
dezvoltării mele.
Voi întâlni oameni, voi citi cărți, voi auzi cuvinte
de care am nevoie.
Voi trăi tot felul de situații neprevăzute,
care nu au nimic în comun cu marele loz de la
loterie sau cu pantoful Cenușeresei...
Viața mea se va pune la punct într-o manieră pe
care nu mi-o pot imagina.
Dacă merg cu viața, sunt veselă și
cunosc belșugul.
Dacă rezist vieții, sufăr și cunosc
sărăcia, mizeria.

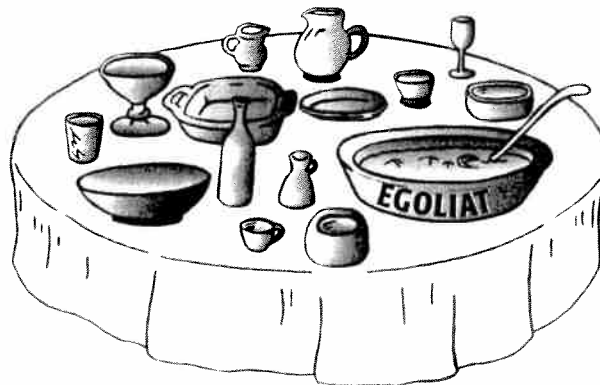
Bufetul de frici

Acum că am luat decizia de a trăi cu orice preț, nu-mi mai rămâne decât să o înlăptuiesc. Confrunt fricile mele, unele după altele. Îmi suflec mânecile și mă pun pe treabă, fiindcă este mult de lucru. Pregătesc o masă cu toate fricile pe care le pot identifica.

Fiecare în farfuria sa, adâncă sau întinsă, în funcție de modul în care le percep. Le invit pe toate să se manifeste și le fac o creație artistică originală la fiecare. Cu iubire. Las câteva spații pe masă – chiar mai multe – pentru fricile pe care le-aș putea uita...

În fiecare dimineață, aleg o frică și îi aplic rețeta AIA-zy. Îi consacru timp. Facem cunoștință și ne liniștim.

Pot alege aceeași frică câteva zile la rând. Sau, pot alege două frici deodată. Sau niciuna. Mă amuz și mă distrez.

**Întotdeauna, orice comportament este motivat
fie de iubirea pentru mine, fie de frică.
Orice altă explicație este o minciună.**

Rețeta AIA-zy

Moartea fricii este un act de curaj. O fac din iubire pentru mine. Trec la acțiune și îmi concretizez decizia în materie. O fac din inimă. Nu forțez lucrurile. Repet decizia mea de a trăi cu orice preț, dau mână liberă sufletului meu și spun în calitate de Diezeea: „facă-se voia mea!”

Transformarea fricii în iubire se realizează în trei etape. **A** pentru adevăr, **I** pentru iubire, **A** pentru acțiune, -zy pentru a sugera zgomotul produs de aripi...

PENTRU FRICĂ

Adevăr
Iubire
Acțiune
- zy

1. ADEVĂRUL

Pentru a vindeca de... ". Orice compo Nimic altceva. Orice o vindec. Sunt patru

- Minciuna pură și
- Semiadevărul sau semiminciuna.
- Tăcerea. Minciuna
- Secretul. Adevărul secretul de Stat,

CUM DETECTEZI MI
atât simt minciuna.
la minciuna mea sau
celălalt; ce iluzie!

2. IUBIREA

Dacă „iubirea m energie atotputernică nici judecata, nici cor larg deschise. Cu ea, cunoaște nici binele, îl permit existența, o Este din ce în ce mai despre iubire. Pentru frica mea nu-mi mai

3. ACȚIUNEA

Acum este timpul meu rămâne steril. E o fac. Egoliat se agit să palpitate, urechile s „ajută la nimic”, „ nu „poți aștepta până r „poate faci o greșea fac față fricii mele și Realizez că era ridică sudoare pentru o ilu: printre nori.